

STAROVIČSKÝ ZPRAVODAJ

PROSINEC 2009

VYBÍRÁME Z OBSAHU:

- shrnutí obecních akcí v roce 2009
- poslední leč
- vánoční dílny ve škole
- vlakové neštěstí Šakvice 1953
- z historie fotbalu III.

V tomto čísle najdete:

Obecní úřad informuje

- úvodník
- akce roku 2009
- přehled dotací roku 2009

Tříkrálová sbírka

Czech point

Průvodce riziky života

Oblastní charita nabízí

Společenská kronika

Z naší školičky

- drakiáda
- Mikuláš
- beseda o myslivosti
- soutěž o nejlepšího básníka
- anglická olympiáda
- vánoční zvyky
- vánoční dílny

Dechová hudba Palavanka

Seriál pro chovatele

Z historie fotbalu III.

Kateřinská zábava

Římskokatolická farnost

Vlakové neštěstí Šakvice 1953

MS Starovičky

- Poslední leč

TJ Starovičky

Pozvánky na akce

Fotogalerie

foto: vánoční strom u KD (VD)

foto na první straně:

*velká - Mikuláš ve školce (p.řed.)
malá - místní chasa na Kateřinské
krojované zábavě (M.Tomková)*

Úvodník

Vážení spoluobčané,

završení uplynulého kalendářního roku je v mysli nás všech spojeno, ať už si to připustíme nebo ne, s hodnocením svého osobního života i dění kolem nás. Zcela určitě se podobnému srovnání letošního roku s obdobím minulým nevyhne ani činnost obce, jejich představitelů i celého zastupitelstva. Každý občan má samozřejmě odlišný názor na to, které akce a projekty jsou prioritní, zda finanční prostředky byly vloženy do těch správných oblastí, zda bylo vhodné vlastní zdroje obce investovat nyní nebo spořit pro další období. Snaha vedení obce byla v tomto směru jednoznačná - co možná nejvíce využít dotační tituly pro rozvoj a výstavbu obce a vlastní zdroje použít pro dofinancování dotovaných akcí. Konkrétní bilancí bych se nechtěl na tomto místě dále zabývat, je jí ostatně vymezen prostor na následujících stránkách zpravodaje. Rád bych jen podotknul, že všechno vynaložené úsilí, každá akce i veškerá činnost obecního úřadu mají jedno společné a tím je prezentace naší obce, snaha o to, aby byla lidmi z okolí vnímána ve všech směrech pozitivně a aby byla také příkladem spolupráce s občany při řešení všech jejich běžných problémů. Toto všechno může vedení obce ovlivnit. Oblast, kterou však ovlivnit nelze, je malý zájem obyvatel o dění v obci, organizaci i následnou účast na různých kulturních a společenských akcích. Je zajímavé slyšet povzdechy některých obyvatel nad malým počtem pořádaných kulturních akcí, absencí např. koštu vína nebo letošních tradičních hodů. Když jsou však podobné akce zorganizovány, zúčastní se jich jen malé procento těchto lidí. Pořádání každé akce je náročné na volný čas všech organizátorů a velice mě mrzí, jak si jejich úsilí a práce vážíme svým nezájmem a neporozuměním. Dříve právě společné soužití obyvatel a jejich pocit sounáležitosti byl tím, čím se v kladném slova smyslu odlišoval od větších městských aglomerací. Pevně věřím tomu, že i v naší obci budou lidé rádi trávit stále častěji volný čas spolu se svými známými, kamarády i ostatními občany. Přeji Vám tedy do nadcházejícího období nového roku více společně strávených okamžiků, samozřejmě také pevné zdraví, spokojenost a jen samé úspěchy jak v pracovním, tak i ve Vašem soukromém životě.

Vladimír Drbola
starosta obce

Víte, že v roce 2009

- byly vybudovány okapnicové oblázkové pásy kolem kulturního domu a obecního hostince spolu s osazením mobiliářem u vchodu do KD, byla provedena rekonstrukce skladu, sociálního zařízení a vyměněny interiérové dveře v celém prostoru šaten KD?
- byl snížen a opraven pracovníky OÚ komín kotelny obecního hostince?
- byl proveden pracovníky OÚ antireflexní nátěr střešy obecního hostince, kulturního domu a dílen OÚ na celkové ploše 1300 m²?
- bylo instalováno umělecké dílo v sále KD - kamenná mozaika o rozměrech 4,5x 1m autora Jana Chmelaře?
- byla vybudována vzduchotechnika s rekuperací v prostorách obecního hostince?
- bylo nově vysazeno nebo podsazeno celkem 140 listnatých stromů v katastru obce?
- byla v prostoru boží muky vysazena ukázková vinice řezu vinné révy?
- byla provedena celková úprava zeleně v obci v souvislosti se zajištěním průchodnosti místních komunikací, chodníků a úpravou na hřbitově a v parku?
- byla provedena výstavba místní komunikace v lokalitě Tálky III. v délce 334 m spolu s 15- ti parkovacími místy?
- byl vybudován kabelový rozvod nízkého napětí pro rodinné domky v lokalitě Tálky III. spolu s novou trafostanicí a venkovním osvětlením nově vzniklé ulice osmi svítidly?
- byly osazeny nové plastové dveře pro zásobování obecní budovy obchodu „U Tomků“ spolu s bezpečnostní mříží a novou elektroinstalací rozvaděče?
- byla pracovníky OÚ opravena svrchní část historické zdi u kostela, vystavěna horní cihlová část studny za kostelem spolu s jejím osazením ozdobnou kovanou mříží?
- byl restaurován pískovcový kříž v lokalitě „Nové hory“ a pracovníky OÚ postavena nová boží muka zasvěcená Sv. Vendelínovi spolu s osazením mobiliářem?
- byla vybudována nová vrtaná studna ve sportovním areálu pro závlahu fotbalového hřiště?
- byla vybudována ochranná síť na hřišti za kabinami o celkové ploše 60m²?
- bylo vybudováno dřevěné oplocení dětského hřiště ve sportovním areálu a dětské hřiště v parku doplněno o nové herní prvky?
- byly vybudovány chodníky v parku spolu s odpočinkovými místy osazenými mobiliářem a zároveň vysazeno 17 okrasných stromů a nový živý plot v délce 120 m?

foto: přeprava vánočního stromu

foto: opravená studna u kostela

- se během posledních tří let navýšil stav vlastních finančních prostředků na účtu obce z původních 5 000 tis. Kč na nyníšších 9 000 tis. Kč?
- bylo vybudováno protipovodňové opatření - zpevnění sběrného příkopu kamenem v betonovém loži u nádrže Luža v délce 110 m?
- byla vybudována protierozní opatření - vybudování příkopů a hrází v lokalitě Tálky I., Tálky III., „za školou“ a „bytovky“ v celkové délce 760 m?
- bylo osazeno nové dopravní zrcadlo na výjezdu „u mezírky“ u hřiště?
- byl nafočen letecký snímek obce a na jeho základě vytvořena nová komplexní infomapa osazena do stojanu u budovy OÚ?

- byla osazena nová pamětní deska v zadní části památníku tankové bitvy

- jako připomínka obětem II. světové války?
- byl proveden nátěr památníku tankové bitvy?
- byl zakoupen osobní obecní automobil Kia CEE 'D SW'?
- byl zakoupen přívěs za osobní automobil, který je zároveň zapůjčován dle potřeby občanům obce?
- byla zakoupena ve spolupráci obce a TJ nová sekačka Viking pro udržování plochy fotbalového hřiště?
- byla provedena výměna nespolehlivého vznětového motoru obecního vibračního válu za moderní zážehový motor Honda?
- byla nově vybavena knihovna celkem třemi repasovanými počítači?
- bylo podáno celkem 23 žádostí o dotace, z toho 12 úspěšných?
- byly získány dotační finanční prostředky v celkové výši 5 931 tis. Kč a další dotace z fondů EU na rekultivaci skládky Slaměnka 34 200 tis. Kč a na vybudování sběrného dvora 4 200 tis. Kč?
- byly rozděleny zájmovým organizacím dotace obce v celkové výši 56 tis. Kč?
- bylo přiděleno a prodáno celkem 16 stavebních pozemků 10-ti místním a 6-ti ostatním zájemcům o stavbu RD?
- byla po ročním projednávání schválena změna č.3 Územního plánu SÚ Starovičky týkající se vytvoření nové průmyslové zóny u areálu ZD Klas, vyčlenění nových sportovních ploch a ploch pro veřejnou zeleň?
- bylo při převodu pozemků uzavřeno celkem 56 kupních, směnných nebo SSB smluv?
- bylo vykoupeno do vlastnictví obce celkem 58 pozemků od soukromých vlastníků pro účely rekultivace skládky Slaměnka v celkové výši 256 tis. Kč?
- byly vytvořeny nové oficiální internetové stránky obce?

- na místo ředitelky ZŠ a MŠ Starovičky nastoupila ve školním roce 2009/2010 Mgr. Dana Walterová?
- byla obnovena tradice „vítání občánků“ v pravidelných dubnových a říjnových termínech?
- byla podepsána smlouva o dílo s firmou Eurovia Brno o vybudování ČOV a rekonstrukce kanalizace v obci?
- bylo vytvořeno v kanceláři OÚ pracoviště Czech point, které umožní získat občanům na počkání celkem 6 druhů úředních výpisů?
- se obec zapojila do systému veřejné služby poskytující možnost navýšení sociálních dávek občanům obce?

Nepodařilo se realizovat:

- úprava chodníků drtí na hřbitově - bude provedeno v dubnu 2010
- rekonstrukce kříže v lokalitě Zace - bude provedeno v červnu 2010
- výstavba sběrného dvora - bude provedeno v období květen - říjen 2010.

foto: nové veřejné osvětlení Tálky III.

Poděkování

Obec Starovičky děkuje p. Ludvíku Svobodovi, Starovičky č.193 za poskytnutí smrku, který byl použit jako vánoční strom obce.

Seznam žádostí o dotace Obce Starovičky v r. 2009

Granty JmK

1. Dotační program v oblasti tělovýchovy a sportu.

„Vybudování studny závlahového systému“

Žadatel: Obec Starovičky, investiční projekt 165 tis. Kč, požadovaná dotace 100 tis. Kč

Přiděleno 100 tis. Kč

2. Dotační program v oblasti tělovýchovy a sportu.

„Zakoupení samojízdné sekačky“

Žadatel: TJ Starovičky, investiční projekt 160 tis. Kč, požadovaná dotace 200 tis. Kč

Přiděleno 120 tis. Kč, využito 100 tis. Kč

3. Dotační program v oblasti památkové péče.

„Starovičky - oprava kamenných křížů“

Žadatel: Obec Starovičky, neinvestiční projekt 101 tis. Kč, požadovaná dotace 50 tis. Kč

Přiděleno 30 tis. Kč

4. Dotační program v oblasti kulturních zařízení.

„Starovičky kulturní dům - opravy II. etapa“

Žadatel: Obec Starovičky, neinvestiční projekt 352 tis. Kč, požadovaná dotace 176 tis. Kč

Zamítnuto.

5. Dotační program v oblasti kultury.

„Dechová hudba pod Pálavou“

Žadatel: Občanské sdružení Dechová hudba Palavanka, neinvestiční projekt 180 tis. Kč, požadovaná dotace 90 tis. Kč

Zamítnuto.

6. Dotační program „Pomoc malým obcím“- rada JmK.

„Vybudování místní komunikace pro výstavbu nových rodinných domků v lokalitě Starovičky - Tálky“

Žadatel: Obec Starovičky, investiční projekt 4 429 tis. Kč, požadovaná dotace 700 tis. Kč

Přiděleno 300 tis. Kč

7. Dotační program v rámci PRV.

„Starovičky - Tálky, veřejné osvětlení“

Žadatel: Obec Starovičky, investiční projekt 412 tis. Kč, požadovaná dotace 200 tis. Kč

Přiděleno 200 tis. Kč

8. Dotační program z fondu životního prostředí.

„Starovičky - ČOV a rekonstrukce kanalizace“

Žadatel: Obec Starovičky, spolufinancování z fondů EU
- přiznaná dotace 62 459 tis. Kč
investiční projekt 78 600 tis. Kč, požadovaná dotace
3 471 tis. Kč

Přiděleno 3 400 tis. Kč

9. Dotační program z fondu životního prostředí.

„Protierozní opatření Starovičky - zpevnění břehů
sběrného příkopu“

Žadatel: Obec Starovičky, investiční projekt 936 tis. Kč,
požadovaná dotace 655 tis. Kč

Přiděleno 650 tis. Kč

**10. Dotační program na jednotky sboru dobrovolných
hasičů zřízených obcí**

Žadatel: Obec Starovičky, projekt 228 tis. Kč,
požadovaná dotace 150 tis. Kč

Přesunuto z roku 2008.

Omylem JmK nezařazeno k projednání

Granty ČEZ

11. Dotační program Oranžové hřiště.

„Starovičky - víceúčelové sportovní hřiště.“

Žadatel: Obec Starovičky, investiční projekt
1853 tis. Kč, požadovaná dotace 1500 tis. Kč.

Zamítnuto.

Granty Ministerstva kultury

12. Mimořádná žádost o dotace.

„Starovičky- přístavba jeviště kulturního domu.“

Žadatel: Obec Starovičky, investiční projekt
2 010 tis. Kč, požadovaná dotace 1 760 tis. Kč.

Zamítnuto.

Granty Ministerstva pro místní rozvoj

13. Dotační program Podpory obnovy venkova.

„Starovičky - úprava parku“

Žadatel: Obec Starovičky, investiční projekt
463 tis. Kč, požadovaná dotace 300 tis. Kč

Přiděleno 300 tis. Kč

**14. Dotační program Podpory výstavby technické
infrastruktury.**

„Starovičky- místní komunikace Tálky III.“

Žadatel: Obec Starovičky, investiční projekt 4
429 tis. Kč, požadovaná dotace 750 tis. Kč

Přiděleno 750 tis. Kč

Fondy EU

15. Dotační program OPŽP.

„Starovičky - sběrný dvůr“

Žadatel: DSO Čistý jihovýchod, investiční
projekt 4 800 tis. Kč, požadovaná dotace
4 200 tis. Kč

Přesunuto z roku 2008.

Přiděleno 4 200 tis. Kč

16. Dotační program OPŽ.

„Rekultivace staré skládky TKO v obci Starovičky“

Žadatel: Obec Starovičky, investiční projekt
38 159 tis. Kč, požadovaná dotace **34 343 tis. Kč**,
Přesunuto z roku 2008.

Přiděleno 34 343 tis. Kč

Granty Ministerstva vnitra

17. Dotační program Egon.

„Zřízení kontaktního místa Czech point“

Žadatel: Obec Starovičky, neinvestiční projekt
94 927 Kč, požadovaná dotace 79 837 tis. Kč

Přiděleno 79 837,- Kč, využito 79 400,- Kč

Granty Nadace Via

18. Dotační program Nadace VIA.

„Záchrana drobných památek místního
významu.“

Žadatel: Obec Starovičky, neinvestiční projekt
107 tis. Kč, požadovaná dotace 50 tis. Kč

Zamítnuto.

19. Dotační program Nadace VIA - grantový fond ČSOB.

„Starovičky - odpočinkové místo Nové
hory.“

Žadatel: Obec Starovičky, neinvestiční projekt
123 tis. Kč, požadovaná dotace **60 tis. Kč**

Zamítnuto. Přidělen honorář hodnotitele ve výši

**20. Dotační program Nadace VIA - grantový fond Poštovní
spořitelny.**

„Dechová hudba pod Pálavou“

Žadatel: Občanské sdružení Dechová hudba
Palavanka, neinvestiční projekt 150 tis. Kč,

požadovaná dotace 70 tis. Kč

Zamítnuto.

Grant Jihomoravské komunitní nadace

21. Dotační program JmKN.

„Starovičky - odpočinkové místo Nové
hory.“

Žadatel: Obec Starovičky, neinvestiční projekt
105 tis. Kč, požadovaná dotace **20 tis. Kč**

Zamítnuto.

Granty Nadace Partnerství

22. Dotační program Strom života - granty do 100 000 Kč.

„Ovocná alej a odpočinkové místo Nové
hory.“

Žadatel: Obec Starovičky, neinvestiční projekt
85 tis. Kč, požadovaná dotace **60 tis. Kč**

Zamítnuto

Granty OKD

23. Dotační program „Pro budoucnost“.

„Odpočinkové místo U tanku.“

Žadatel: Obec Starovičky, investiční projekt
255 tis. Kč, požadovaná dotace **160 tis. Kč**

Zamítnuto.

(VD)

Milí občané

Tříkráloví koledníci vám všem přeji krásné Vánoce, hodně zdraví, štěstí a Božího požehnání do roku 2010. U vašich dveří si dovolíme zaklepat a zakoledovat již po desáté – v sobotu 9.1.2010. Těšíme se na vás, že nás neodmítnete a přispějete do pokladniček pro lidi v nouzi a třeba taky cinkne

korunka do druhé kasičky pro náš kostelíček. Všem vám předem děkujeme.
(AH)

Poděkování

V letošním roce se uskutečnily opravy vlhkých omítek uvnitř našeho kostela sv. Kateřiny. Tato akce byla časově náročná. Poděkování patří všem, kteří se jakýmkoliv způsobem na těchto akcích

podíleli. Zejména velký dík a upřímné Pán Bůh zaplať **panu Janu Drbolovi**, na kterém ležela veškerá tíha této akce od jara až do zimy. Sám zajišťoval denní odvětrávání kostela, koordinoval práci řemeslníků a obětavě pracoval. Děkujeme! Přejeme pevné zdraví, krásné Vánoce a hodně Božího požehnání v roce 2010. Za farní společenství (AH)

Czech point

Od 1.12. 2009 je i na OÚ Starovičky dostupná služba Czech POINT (Český Podací Ověřovací Informační Národní Terminál).
Tato služba poskytuje výpisy z veřejných i neveřejných evidencí.

Veřejná evidence:

U veřejných evidencí **není ověřována totožnost žadatele**. Žadatel je pouze povinen sdělit relevantní kritéria pro vyhledání svého požadavku.

Obchodní rejstřík - žadatel sdělí IČ subjektu

Živnostenský rejstřík - IČ podnikatele (fyzické osoby)

Katastr nemovitostí - název katastrálního území a číslo listu vlastnictví, případně číslo parcely atd.

Insolvenční rejstřík - IČ subjektu.

Neveřejná evidence:

Rejstřík trestů – pro vydání ověřeného výpisu je třeba podepsat písemnou žádost a doložit svou totožnost. K prokázání totožnosti s sebou přineste občanský průkaz nebo cestovní pas.

Pokud žádáte o vydání výpisu v zastoupení, musí žadatel doložit úředně ověřenou plnou moc a svou totožnost.

Bodové ohodnocení řidiče - jako u výpisu z Rejstříku trestů.

Ceník služeb

Obchodní rejstřík : za první stranu 100 Kč, za každou další 50 Kč
Živnostenský rejstřík : za první stranu 100 Kč, za každou další 50 Kč
Katastr nemovitostí : za první stranu 100 Kč, za každou další 50 Kč
Rejstřík trestů : 50 Kč
Bodové ohodnocení řidiče: 100 Kč
Autorizovaná konverze dokumentů : 1 strana 30 Kč

MALÝ PRŮVODCE RIZIKY ŽIVOTA „NA HRANĚ“

Neplatíte si zdravotní pojištění :

V případě, že nepracujete „na smlouvu“ a nejste ani vedeni na úřadě práce, znamená to, že nejste plátcí zdravotního pojištění. Rizika – roste vám dluh u zdravotní pojišťovny, úroky z dluhu jsou navíc velmi vysoké. Hrozí vám exekuce jakéhokoli měsíčního příjmu, který je vyšší než životní minimum (3 126 Kč), včetně např. invalidního důchodu, případně mzdy.

Nejste vedeni na úřadě práce :

Ze zákona nemáte povinnost být registrován na úřadě práce, ovšem je to velmi výhodné z několika důvodů : je partnerem pro pomoc hledání práce, **platí za vás zdravotní pojištění**. A pokud byste žádali o sociální dávky, je možné je pobírat jen v případě, že budete v registru úřadu práce.

Práce „na černo“:

Sice na ruku dostáváte třeba deset tisíc korun, ale ty vám nejsou započítávány do výměru pro stanovení výše starobního důchodu. To znamená, že váš případný starobní důchod bude velice nízký. Pokud budete mít pracovní úraz, či jiný zdravotní problém, který vám znemožní pracovat, nebudete mít žádný příjem.

Pokud jste vedeni na úřadu práce a přijde se na to, že si měsíčně vyděláváte více než 4 000 Kč (polovina minimální hrubé mzdy), budete na 6 měsíců sankčně vyřazeni z registru úřadu práce, přijdete o možnost pobírat případné sociální dávky

a také vám tím okamžikem nastane povinnost platit si zdravotní pojištění.

Jste cizinec:

Pokud hodláte setrvat v ČR a nejste občanem Evropské unie, je potřeba mít pracovní povolení, které získáte na cizinecké policii na základě pracovní smlouvy. Pokud ho nebudete mít a budete kontrolován policií ČR, budete vyhoštěni.

Jste-li občanem Evropské unie, je třeba si dát pozor : pokud pracujete v ČR a zaměstnavatel za vás platí zdravotní pojištění u některých z českých zdravotních pojišťoven, zda jste odhlášení od platby zdravotního pojištění ve vaší zemi.

Rychlé půjčky:

Dejte si velký pozor na půjčky, kde není potřeba dokládat výši příjmů (Provident, Home Credit). Jediné, v čem je to pro tyto ústavy zajímavé, jsou obrovské úroky. Půjčíte si dvacet tisíc a vrátíte třicet. Navíc při prodloužení vašich splátek úroky rychle narůstají.

Pozor na podvodníky:

Nikdy nepodepisujte dokumenty, kterým nerozumíte. Nikdy nikomu nepůjčujte své osobní doklady. Dejte si vždy čas na rozmyšlenou, s někým se poraďte, než cokoliv podepíšete.

Vybráno z letáčku MALÝ PRŮVODCE RIZIKY ŽIVOTA „NA HRANĚ“

(vydala Diecézní charita Brno – Oblastní charita Břeclav)

Oblastní charita Břeclav nabízí :

Pro seniory - charitní pečovatelská služba Břeclav poskytuje tuto péči: osobní hygiena, koupel v domácnosti, nákupy, donáška léků, nutné pochůzky, úklid domácnosti, praní, žehlení prádla, podání jídla (krmení), pedikúra, kontrola stavu, sociální poradenství.. Tým zaškolených pečovatelek poskytuje tuto péči v domácnosti klientů.

Pracovní doba : pondělí až pátek 7:00hod. – 20:00hod., sobota, neděle, svátek 7:00hod. – 20:00hod..

Poskytují se jen předem dohodnuté výkony.

Informace podá: vedoucí pečovatelské služby paní Blanka Miličková,

tel. 519 326 143, 603 291 383.

Azylový dům – posláním azylového domu je poskytnout pomoc na přechodnou dobu osobám v nepříznivé sociální situaci spojené se ztrátou bydlení. Služba je poskytována mužům i ženám starším 18 let. Poskytnuty jsou tyto služby – ubytování, základní sociální poradenství, odborné sociální poradenství, zprostředkování návazných služeb (lékaře, právníka, psychologa atd.) a klíčové aktivity (motivační a pracovní činnosti aj.).

Kontakt: Milada Volejníková – vedoucí oddělení sociálních služeb, tel. 519 331 443, 603 291 385.

Domov sv. Agáty Břeclav – posláním je pomoc těhotným ženám a matkám s dětmi, které se ocitly v nepříznivé životní situaci. Cílovou skupinou jsou těhotné ženy a matky s dětmi do 18 let. Cílem je poskytnutí ubytování na dobu nezbytně nutnou, nejdéle však na jeden rok, poskytnutí pomoci v nepříznivých sociálních situacích a to jak po stránce psychické a právní, tak sociální.

Vše je naprosto anonymní.

Kontakt: Domov svaté Agáty Břeclav, Komenského 6, 691 41 Břeclav.

Vedoucí projektu: Mgr. Alena Vojtková tel.: 519331455, 605233401 a 404. (IS)

Kontakty na úřady a instituce :

Městský úřad Hustopeče, odbor sociálních věcí

Služby : příspěvky na péči – příspěvek na pohonné hmoty, na úpravu bytu, na zakoupení či úpravu osobního automobilu, průkazky ZTP a ZTP- P, mimořádné výhody, příspěvky na živobytí, doplatek na bydlení, příspěvek na péči aj.

Vedoucí odboru – Mgr. Josef Mauler,
tel: 519 441 029
Kontakt: 519 441 060

Česká správa sociálního zabezpečení Hustopeče

Služby: agenda starobních, invalidních a vdovských důchodů, dávky nemocenského pojištění
Kontakt: 519 441 352

Úřad práce Hustopeče

Služby – pomoc při shánění zaměstnání, při sjednávání rekvalifikace, dávky státní sociální podpory
Kontakt: 519 441 342

Obvodní oddělení Policie ČR – Hustopeče

Kontakt: 519 411 113

Městská policie – Hustopeče

Zajišťuje místní záležitosti veřejného pořádku
Kontakt : 519 441 090

Projekt „Senioři sobě“

Senioři se často stávají obětmi kriminality. Cílem tohoto programu, který realizuje Jihomoravský kraj ve spolupráci

s Krajským ředitelstvím policie Jihomoravského kraje, je poradit seniorům jak se chránit před okradením, jak předcházet riziku přepadení, jak se vyhnout podvodu, jak zabezpečit majetek, jak se chovat v silničním provozu, jak se bránit domácímu násilí aj. Informace naleznete na webu www.kr-jihomoravsky.cz, na telefonu 974 624 406 a u kurýrů prevence. V naší obci pracují jako kurýři prevence paní Anna Haluzová a paní Milena Panicová.

Náklady obce na odvoz a uložení odpadu

(k 30.11.2009)

Svoz TKO a odvoz kontejnerů : 199 223,75 Kč
Uložení TKO 197 384,10 Kč
Odvoz nebezpečného odpadu 6 120,10 Kč
Odvoz separovaného odpadu 44 135,90 Kč

Pokladna OÚ Starovičky:

Oznamujeme občanům, že pokladna OÚ Starovičky bude otevřena pouze do úterý 22.12.2009 do 12.00 hod. V období od 23.12.2009 – 31.12.2009 se nebudou na OÚ vybírat poplatky, ani ověřovat, z důvodu nutnosti mít stav pokladny obce k 31.12.2009 nulový.

Místní poplatky

Místní poplatky za svoz odpadu, užívání kanalizace a poplatek za psa se budou na OÚ Starovičky vybírat od 20.1.2010 – 28.2.2010.

Poplatky zůstávají ve stejné výši jako v roce 2009 :

Poplatek za odpad – sazba poplatku pro poplatníka činí 450 Kč.

Poplatek platí :

1. **fyzická osoba, která má v obci trvalý pobyt**, za domácnost může být poplatek odváděn společným zástupcem, za rodinný nebo bytový dům vlastníkem nebo správcem, tyto osoby jsou povinny obci oznámit jména a data narození osob, za které poplatek odvádějí,
2. **fyzická osoba, která má ve vlastnictví stavbu určenou nebo sloužící k individuální rekreaci, ve které není hlášena k trvalému pobytu žádná fyzická osoba**, má-li k této stavbě vlastnické právo více osob, jsou povinny platit poplatek společně a nerozdílně, a to ve výši odpovídající poplatku za jednu fyzickou osobu.

Poplatek za užívání kanalizace - sazba poplatku pro poplatníka činí 80 Kč/ 1 osoba

Poplatek za psa

- a) za prvního psa 150 Kč,
- b) za druhého a každého dalšího psa téhož držitele 100 Kč,
- c) za psa, jehož držitelem je poživatel invalidního, starobního, vdovského nebo vdoveckého důchodu, který je jeho jediným zdrojem příjmu, anebo poživatel sirotčího důchodu 50 Kč,
- d) za druhého a každého dalšího psa téhož držitele, poživatele invalidního, starobního, vdovského nebo vdoveckého důchodu, který je jeho jediným zdrojem příjmu, anebo poživatele sirotčího důchodu 50 Kč. (IS)

Svoz popelnic bude uskutečněn naposled v tomto roce v pondělí 28.12.

Společenská kronika

Životní jubilea

V měsíci listopadu oslavili významné životní jubileum:

paní **Ludmila Frölichová** – 60. narozeniny,

paní **Marie Pěňčíková** – 70. narozeniny,

pan **Stanislav Úlehla** – 70. narozeniny.

V měsíci prosinci oslavili významné životní jubileum:

paní **Marie Winterová** – 50. narozeniny,

pan **Pavel Locker** – 50. narozeniny,

pan **Vladimír Winter** – 60. narozeniny,

pan **Oldřich Prát** – 70. narozeniny.

Kolik kapek v hustém dešti, tolik přejeme Vám štěstí!

Z mateřské školičky

Koncem měsíce října jsme vyhlásili soutěž "O nejzajímavějšího draka". Úkolem bylo, aby děti se svými rodiči doma vyrobily draka dle vlastní fantazie a materiálních možností. Do práce se zapojila většina rodičů, což oceňujeme. Tak nám ve školce poletovalo hned několik draků např. "Cukrátkový", "Listový", "Duhový". Všechny děti, které si přinesly doma vyrobeného draka, byly odměněny. Ještě jednou děkujeme rodičům za jejich čas a píli.

Mikuláš s čerty ve školce

"Mik, mik, Mikuláš, přišel s čerty na koláč. Čerte, čerte chlupatý, nechej pytel za vraty. Slibuju ti, slibuju, že už zlobit nebudu."

V pátek 4.12. dopoledne navštívili mateřskou školu Mikuláš s čerty. Jako každý rok se děti na příchod těchto bytostí připravovaly. Každé mělo připravenou básničku nebo písničku. Ale znáte to. Když na Vás hukne škaredý čert, zapomenete i své jméno. Natož si vzpomenout na text.

Mikuláš četl z knihy hříčů, jak se které dítě chovalo. Samozřejmě všichni slíbili, že budou Ti nejhodnější. Tak se maminky máte na co těšit. Za to dostalo malý vitamínový balíček a na oplátku

Mikuláš s anděly a čerty dostali malou pozornost od dětí. Tak zase za rok.

Listopad - měsíc myslivosti

Celý podzim jsme pozorovali změny v přírodě, hráli si s listy, poznávali stromy a keře. Podle obrázků poznávali volně žijící zvířátka v lese. Kreslili, modelovali, vystřihovali, skládali.

Už víme, kdo má ke zvířátkům nejbliž, kdo se o ně stará. Proto jsme se těšili, až k nám do MŠ přijde na besedu myslivec, pan Panic.

Na čtvrtek 26. listopadu se děti oblékly "do zelena", nasadily myslivecké čepice, které si vyrobily a pana Panice přivítaly v MŠ.

Přišel v krásné, myslivecké uniformě a vyprávěl, odpovídal na dětské otázky, poutavě přiblížil dětem práci myslivců. Klukům se nejvíce líbila myslivecká puška. Mohli si ji prohlédnout a každý dostal jednu opravdovou patronu na památku.

Za hezké povídání dostal pan Panic obrázek se zvířátky, nakreslený od dětí. "Myslivecké dopoledne" se vydařilo!

Poděkování

Zaměstnanci mateřské školy by chtěli touto cestou poděkovat Mysliveckému

sdužení Starovičky a některým rodičům za finanční příspěvek na vánoční nákup hraček pro naše děti. učitelky MŠ

Ze základní školy

Vánoce ve Velké Británii a USA

Vánoce ve Velké Británii a USA jsou velký rodinný svátek. Děti věší punčochy na dárky. Objevují dárky od Father Christmas nebo Santa Clause v jejich punčochách nebo pod vánočním stromkem, na Štědrý den 25. prosince ráno.

Mají speciální jídlo. V Británii jedí krocan a vánoční pudink. Father Christmas (Británie) nebo Santa Claus (USA) žijí na Severním pólu. Jezdí se svými rolníky na saních, komínem.

Adéla Janoušková, 5.třída

Soutěž o nejlepšího básníka

Dne 30.11. uspořádala paní ředitelka soutěž o nejlepšího básníka. Všichni jsme si museli připravit nějakou básničku, např. advent nebo liška, ale našli se i takoví, kteří básničku neměli. Mezi nejlepší básníky patřili:

Lukáš Hovězák
(básnička Paní Zima)

Marek Zach
(básnička Podzim)

Adéla Janoušková
(básnička Advent)

Ale musíme pochválit i ty, co alespoň něco přednesli. Není důležité vyhrát, ale zúčastnit se.

Šárka Cigánková, 4.třída

Rozhovor s paní ředitelkou na téma Vánoce

1. Jaké dárky chcete najít pod vánočním stromkem?

p.řed.: „Zlatou kartu.“

2. Co budete mít na svátečním stole?

p.řed.: „Rybu, kapra a salát.“

3. Zvoní u Vás Ježíšek?

p.řed.: „Zvoní.“

4. V prvouce jsme si povídali o vánočních zvycích. Dodržujete některé?

p.řed.: „Krájíme jablíčko a po usednutí nevstáváme od vánočního stolu.“

Za rozhovor děkují

David Veselý a Nela Smutná, 2.tř.

Vánoce s p.uč. Meredovou

Vašek: „Jaký budete mít letos vánoční stromeček?“

p.uč.: „Letos ho budeme ladit do bíla - bílé ozdoby, bílé mašle.“

David: „Co si přejete na Vánoce?“

p.uč.: „Asi mi to nebudeš věřit, ale přeji sobě a celé mé rodině zdraví.“

Vašek: „Kam pojedete o Vánocích?“

p.uč.: „Pojedeme do Orlických hor. Snad dojde i na lyžování.“

David: „Jaké budete mít tvary perníků?“

p.uč.: „Žádné. Perníky neděláme. Jo, takhle marokánky. Těch bych snědla pytel!“

Vašek: „Co budete večeřet o Vánocích?“

p.uč.: „Kapa (ne pro mě), řízký, bramborový salát a spoustu sladkostí.“

foto: nejlepší básníci školy

Výlet do divadla

V úterý 8.12.2009 jsme jeli do divadla na pohádku O včelích medvídcích. Jela celá škola přistaveným, parádním autobusem p. Šafaříka. Pohádka byla srndovná, moc se nám líbila. Herci měli hezké kulisy a obrovské loutky. Byla to pro nás hodina smíchu a herce jsme několikrát vytleskali zpět. 3., 4., 5. tř.

Perličky z naší školičky:

Anketka u prvňáčků:

„Co Vás ve škole nejvíce baví?“

děti: „Slabikář.“ (jednohlasně)

„Víte, proč děti chodí do školy?“

děti: „Aby nebyly hloupé.“

„Chcete ve škole něco změnit?“

děti: „Počítače.“

„Jak se jmenuje Vaše paní učitelka?“

Petr: „Hanička.“

„Kam chodíte ve škole obědvat?“

Šimon: „Do tělocvičny.“

p.uč.: „Děti, víte, proč jste byly včera doma?“ (17. listopad)

Lukáš: „Protože měl Bůh

narozeniny.“

p.uč.: „Čím se vyznačují savci?“

třída: „Pijí krev.“

p.uč.: „Tu pijete vy mě.“

p.uč.: „Jaká zelenina patří do

košťálového druhu zeleniny?“

David: „Brokvice.“ (brokolice)

Je čas vánoční a v prvouce jsme si povídali o Vánocích, adventu a různých vánočních zvycích. Jsme zase o něco chytřejší a chtěli bychom se s Vámi o některé informace podělit :

Advent začal 29.listopadu, druhá neděle adventní byla 6.prosince, třetí bude 13.prosince a poslední, čtvrtá nás čeká 20.prosince. Advent tedy začíná 4 týdny před Štědrým dnem, vždy v neděli, která je nejbližší ke dni svátku sv.Ondřeje (30.listopadu). Začátek je tedy každý rok jindy. Ale končí vždy západem slunce 24.prosince.

Vánoční stromek

Historie zdobení vánočního stromku není u nás dlouhá. Přišla k nám z Německa v polovině 19.stol. První vánoční stromek se v Praze postavil r.1812 v Libeňském zámku. Velmi brzy pak začala stromek strojit česká šlechta. Tento zvyk brzy zdomácněl.

Dříve se stromek zdobil cukrovím, dřevěnými ozdobami, perníkem. Dnes se používají třpytivé, blyštivé ozdoby ze skla, ale opět se vrací přírodniny - jablíčka, oříšky.

Tradičním stromkem byla jedlička, nyní je v oblibě smrk a borovice. Stromček se odstrojuje na Tři krále.

Vánoční zvyky a tradice

Barborka do vázy - větvíčky třešně, které se řezou na den sv. Barbory, pokud barborka rozkvetne do Štědrého dne, nezadaná dívka se do roka vdá.

Házení střeovicem - svobodné dívky hází střeovicem přes hlavu směrem ke vchodovým dveřím. Pokud se obrátí špičkou ke dveřím, provdá se.

Lití olava

Rozpálené olovo se lije do lavoru s vodou. To, co se nám ukáže, předvídá budoucnost.

Pouštění lodiček

Lodička pluje po vodní hladině, komu se lodička nepotopí co nejdéle, bude mít dlouhý život.

Zlaté prasátko

Ten, kdo drží na Štědrý den půst, uvidí zlaté prasátko.

Šupiny

Přináší štěstí a hojnost po celý rok.

Krájení jablíček

Máš-li hvězdičku, sejdou se všichni i příští rok.

Vánoce v 1. a 2. třídě

1. Máš rád /a Vánoce a proč?

2. Co chceš najít pod vánočním stromčkem?

3. Jak vypadá Štědrý večer u vás doma?

Vašek : 1. Mám je rád, protože budu mít hodně dárků.

2. Chtěl bych čln na ovládání, laserový meč, lego.

3. Mamka zavolá: "Už je večerní oběd". Zapálíme si svíčku a všude je tma. Na stole máme rybí prsty, řízky, filé a hranolky. Pak zalezeme do pokoje, Ježíšek zazvoní a my jdeme.

David: 1. Těším, protože dostanu hodně dárků.

2. Chtěl bych najít Transformer 2, lego.

3. Mamka dělá večeři - kapra. Pak si k jídlu pustíme televizi, na Nově. Potom se mamka jde obléknout a podívá se, jestli jsou tam dárky. Zazvoní, tatka vezme kameru a jdeme do obýváku.

Nela: 1. Mám je ráda, ale škoda, že nepůjdu do školy.

2. Chci Kena s kraťasama, sportovní kočárek.

3. Přejde k nám babička. Mamka připraví stůl a tatka uklidí, aby bylo čisto.

Petr: 1. Těším, protože dostanu dárky a

pojedu k babičce do Hodonína.

2. Auto na ovládání.

3. Já s babičkou zdobím

stromček a dávám tam světýlka. Přejde k nám teta Irena a Lucka a večeříme. Děda spustí stromek a těšíme se na dárky.

Lukáš: 1. Protože budu mít hodně dárků a budou prázdniny.

2. Volant s pedály, dětský

notebook, brusle, auto na ovládání.

3. Budeme mít kapra. Zvoní

Ježíšek, mamka dá Ježíškovi čokoládu a jo, mamka Ježíška už viděla. My s dědou jsme ale museli sedět u televize. Dáváme si sumca, chleba a rohlík.

Šimon: 1. Těším se, že mě mamka nebude brzy budit...

2. Notebook, lego, snowboard,

ovládací tank a auto.

3. Máme kapra, pes má granule. Zazvoní zvonek a pak jsou dárky...

Tereška : 1. Těším, budou dárky a nemusím brzy vstávat.

2. Brusle na led, pyžamo a notebook.

3. Mamka vaří a já s tatškou zdobíme stromček. Potom se najíme. Pak zvoní Ježíšek a jdeme ke stromku. Míváme kapra, mamka s tatškou víno a já s Kájou šampus.

Daniel : 1. Těším, půjdeme nakupovat dárky.

2. Auto na ovládání, lego.

3. Budeme nakupovat dárky, zdobit stromček. Vařit budu já s mamkou. Máme kapra a chleba a cibuli osmažíme. Pak zazvoní Ježíšek.

Text ponechán dle spontánního vyjádření dětí. Tedy i v "nespisovné verzi"...

Na naší škole proběhla olympiáda v AJ

Každá třída dostala jiné téma, které měla zpracovat.

3. třída měla „MY FAMILY“ (moje rodina)

4. třída měla „MY PET“ (můj mazlíček)

5. třída měla „PRAGUE“ (Praha) kresba čerta: Petr Zeman

A tady přinášíme výsledky:

3. třída: 1. Honza Procházka

2. Michaela Langová

3. místo neuděleno,
Marek byl nemocný.

4. třída: 1. Michal Šebesta

2. Zuzka Ptačovská

3. Libor Barvík

5. třída: 1. Adéla Janoušková

Antonie byla nemocná.

Adéla Janoušková 5. třída
foto: při výuce angličtiny

Výlov rybníka

Celá škola jsme dostali za úkol vyhledat na počítači všelijaké ryby a potom jsme měli o nich diskutovat. Já si vybral jesetera bílého a candáta. Taťka je rybář, tak už nějaké ryby znám a někdy také s taťkou chodím na ryby. Ryby jsem si našel na internetu, vytisknul, přinesl taťkovu fotku s jeho velkým úlovkem. Když jsme to měli všichni hotové, tak jsme si všechny třídy vyprávěli o tom, jak probíhá výlov rybníka a jaké ryby můžeme v rybníce najít.

Zjistili jsme, že největší výlov v blízkosti našeho bydliště je na Vrkoči, u Pohořelic. Také už vím, že nejvíce rybníků je v jižních Čechách.

Také jsme měli vyhlášenou soutěž o nejkrásnější rybu.

Ta dopadla takto : **1. místo : Honzík Procházka, 3. tř**

2. místo : Adéla Janoušková, 5. tř

3. místo : Michal Sebesta, 4. tř.

foto: vítězné dílo Honzika P. vyrobené z přírodních materiálů

Největší rozruch způsobila paní Jušková, která do školy přinesla dort - sumce, který pekla pro svého kamaráda. Všichni jsme se báli, že bude chtít také soutěžit, ale paní učitelka jí to zakázala!

Marek Zach, 3. tř.

Vánoční dílny

Dne 26.11.2009 se ve škole konaly vánoční dílny. Mohli jsme navštívit tyto dílny: keramika, ozdoby ze včelích plástů, svícny a věnce, cukrové jablíčka, zvonky, zvonkohry, girlandy a mnoho druhů věnců. V keramice jsme vyráběli super ryby, zvonky - malé i velké. Už se těšíme, až to bude vypálené a odneseme si to domů.

Kdo si chtěl dělat girlandu, ten na přinesený věšák vyráběl. Některé byly fakt nádherné. Dávali jsme na ně ozdoby a chvojí. Zvonky jsme dělali z malých květináčků. Ty jsme nabarvili, zavěsili mašličku. A už se zvonilo. Také jsme mohli vyrobit zvonkohru, ze tří druhů zvonečků. U včelích plástů se vykrajovaly ozdoby s mašličkou. Tato dílna pěkně voněla a tímto děkujeme všem včelkám. Dílny byly od 16 hod. do 18 hod. Nám se nejvíce líbila keramika. Rybičky s korálky, které se po vypálení v peci rozpustí, tak ty byly fakt hustý.

Patrik Hoffmann, Libor Barvík, 4. tř.

zajímavého např. že je EU politická a ekonomická unie. Cílem Evropské unie je vytvoření společného trhu, hospodářské a měnové unie. Eurem se platí v 16 zemích EU. Po Evropě se můžeme pohybovat volně. Ve všech zemích EU můžeme nakupovat bez omezení, jenom pokud jsme občany Evropské unie. Evropská unie má kolem 500 000 000 obyvatel ve 27 zemích,

také má 23 úředních jazyků. Všechny poznatky jsme si posílali na internetu nebo z novin. A shrnuli je do prezentace, kterou jsme přednesli ostatním žákům.

Adéla Janoušková, Šárka Cigánková
5. a 4. třída

Myslivost v základní škole

Naše paní družinářka požádala myslivce, aby nás navštívili a řekli nám něco o zvěři a o myslivosti. Přišel pan Josef Panic v pondělí 23. listopadu a povídal nám o tom, jaká zvěř žije v okolí Staroviček, čím se živí a jak jí myslivci nosí v zimě krmení. Někteří školáci teprve po této besedě zjistili, že vrána není manželka havrana a koroptev není manželka bažanta. Velice nás pobavil p. Panic několika hádankami. Například: Jak daleko běží zajíc do lesa? Na kterou stranu padne střelený zajíc? Pokud až sahají zajícovy chlupy? My jsme to většinou nevěděli, nechali jsme se podat. Jestlipak to vědí čtenáři zpravodaje? Na poslední otázku p. Panice: „Kdo chce být myslivcem až bude velký?“, se přihlásila snad celá škola, jen paní družinářka ne. Ta už je velká. Beseda se nám velice líbila, těšíme se na další, třeba s rybáři.

Marek Zach

foto: z přednášky o myslivosti

EVROPSKÁ UNIE

V týdnu od 30.11. - 4.12. jsme se ve vlastivědě s paní ředitelkou učili o ČR jako součásti EU. Dozvěděli jsme se mnoho

Dechová hudba Palavanka a rok 2009

Dechová hudba Palavanka je již několik let spjata s obcí Starovičky, u které našla zázemí a podporu ve svém muzikantském snažení. Muzikanti Palavanky jsou si podpory a vstřícnosti obce vědomi, a proto máme snahu tuto podporu obci vracet v podobě kultury v obci a reprezentace obce Starovičky na veřejných vystoupeních Palavanky, čehož je dokladem například již tradiční vánoční koncert, který Palavanka pravidelně pořádá 23. prosince v 18 hod. v obecním kulturním domě. Proto prosím přijměte naše pozvání i na ten letošní vánoční koncert, při kterém zazní mimo jiné vánoční koledy, písně a příjemným slovem nás bude doprovázet známý konferenciér Jaroslav Kopečný. Další spolupráce s obcí spočívá ve spoluúčasti Palavanky na již tradičním krojovém plese. DH Palavanka ze Staroviček se svými sólisty reprezentuje obec Starovičky po celé České republice. V letošním roce jsme přijali několik pozvánek na koncertní vystoupení. První se konalo v měsíci březnu v kulturním domě v Hodoníně. V rámci měsíčního cyklu koncertů dechových hudeb jsme zde vystupovali společně s DH Sobůláci. Kromě vyprodaného hlediště nás velmi potěšila návštěva pana starosty Ladislava Drboly s manželkou a přáteli.

Na měsíc duben jsme obdrželi další pozvánku na koncertní vystoupení v městě Třešť. Ve čtyřhodinovém pořadu „Dechovky z jihu Moravy“ a před vyprodaným hledištěm jsme zde vystupovali s DH Šohajkou. Další pozvánka, kterou jsme přijali, přišla z Valašských Klobouk a Broumova-Bylnice na multižánrový hudební festival pod názvem „Setkání muzikantů v Bílých

Karpatech“. Palavanka zde zastupovala dechovou hudbu z Břeclavska a Hodonínska. Jen pro představu. Jedná se o akci, na kterou jsou pozváni muzikanti z Čech, Moravy a Slovenska. Festival probíhá v pátek a sobotu na několika pódích. Vystupují tam dechovky, cimbálové muziky, pěvecké sbory, folkové skupiny, folklorní soubory. Palavanka vystupovala ve Valašských Kloboukách i v hlavním programu asi

před pěti tisíci návštěvníky s cimbálovou muzikou Břeclavan, českou dechovou hudbou Krajanka a mužským sborem z Tvrdonic. Palavanka na tomto festivalu sklídila velký úspěch. V srpnu jsme se ještě zúčastnili festivalu dechových hudeb v Bystřici n. Pernštejnem. Poslední koncertní vystoupení, na které jsme přijali pozvání, se konalo 12. září v Jihlavě pod názvem „Pozdrav z Čech a Moravy“. Na tomto festivalu jsme si zahráli společně s populárními dechovými hudebními jako je Jihočeská Podhoranka, Mistříňanka a místní Golčovanka. Tak jako každá dechovka v našem regionu jsme kromě již zmíněných festivalů a koncertů v letošním roce vystupovali i při dalších příležitostech a akcích jako jsou plesy, hody atd. V letošním roce byla Palavanka opět zařazena do výběru moravských dechovek. Z fotografií a profilového textu vybraných dechovek byl vydán stojánkový kalendář pro rok 2010.

Na závěr bych chtěl za celou Palavanku poděkovat obecnímu úřadu, obci a Vám všem, kteří naši dechovku podporujete. Popřát všem obyvatelům Staroviček příjemné a klidné prožití Vánoc, spoustu splněných přání a mnoho zdraví v novém roce.

kapelník Hynek Novotný

Seriál pro chovatele

Vážení chovatelé,

spolu s tasemnicemi a škrkavkami se u psů a koček vyskytují další oblí červi a to měchovci a tenkohlavci. Parazitů této třídy je ještě celá řada, my jsme se zaměřili jen na ty nejvýznamnější.

Měchovci jsou červi dlouzí 0,5 – 2 cm, kteří parazitují v tenkém střevě. Vajíčka odcházejí trusem, z nich se pak vyvíjejí larvičky.

Tyto se do těla hostitele dostávají pozřením s potravou nebo aktivním průnikem přes kůži do krevních cév a jimi do celého těla. Dospělí jedinci dokážou vysát za 24 hodin až 0,8 ml krve, kterou se živí. Působí tak krvavé záněty tenkého střeva, při větších invazích až celkovou chudokrevnost. Napadená zvířata rychle hubnou, při pronikání larviček přes kůži dochází ke svědivým zánětům. Nebezpečná pro štěňata je galaktogenní infekce mateřským mlékem, kdy často dochází k početným úhynům štěňat.

Terapie spočívá v pravidelném odčervování zvířat, prevence v dodržování přísné hygieny ve výbězích a kotcích pro psy.

Měchovec psí (*Ancylostoma caninum*) je drobný červ, délky až 18 mm, hostitelem je pes, případně liška obecná.

Měchovec liščí (*Uncinaria stenocephala*) je to nejčastěji se vyskytující měchovec u nás. Dorůstá délky do 12 mm, hostitelem je pes, kočka, případně ostatní zástupci psovitých a kočkovitých šelem.

Tenkohlavci jsou červi dlouzí 4 – 7 cm nestejně tloušťky, přičemž přední vlasovitá část zaujímá asi ¼ celkové délky těla parazita. Invaze se děje potravou, dospělí jedinci žijí ve slepém a tlustém střevě. Zde způsobují vleklý zánět, který se klinicky

projevuje průjemem, velmi často i krvavým. Zvíře je malátné, hubne a trpí chudokrevností.

Terapie a prevence je stejná jako u měchovců.

Tenkohlavec liščí (*Trichuris vulpis*) měří až 7 cm, hostitelem je pes, případně další psovitě šelmy.

Z dalších vnitřních parazitů psa a kočky je třeba zmínit ještě **kokcidie** rodu **Isospora** a **Sarkocystis**. Jsou to prvoci, kteří žijí ve sliznici zadních úseků střeva, ve slepém střevě, popřípadě i v konečníku. Ke klinickému onemocnění psů však nedochází. O kokcidióze vyvolané rodem **Toxoplasma** pojednáme v samostatné kapitole.

Vážení chovatelé,

a to je vše nejen pro dnešní část, ale i pro tento rok. Proto mi dovolu, abych Vám poděkoval za pozornost, kterou mým příspěvkům věnujete a zároveň Vám popřál šťastné a klidné prožití vánočních svátků a hodně štěstí a pevné zdraví v novém roce, ve kterém se s Vámi těším na shledanou.

MVDr. Jiří Svobodný

Historie starovičského fotbalu III.

Navazuji na první příběh uvedený v minulém zpravodaji. **Druhý příběh** mi vyprávěl funkcionář klubu Staroviček po odehraném zápase ve Starovičkách. Zápas skončil vítězstvím hostů, což nelibě nesli fanoušci Staroviček. Kritika se vznesla na výkon rozhodčího, který podle jejich mínění svým rozhodnutím několikrát domácí poškodil. Zkrátka měl u nich „vroubek“. Po zápase se rozezení fanoušci přesunuli do „mezírky“ (vedle domu pana Šafaříka) a číhali na rozhodčího, až půjde kolem, že mu rázně domluví a vznesou kritiku k jeho výkonu na hřišti. To se však našťastí závčas doneslo k funkcionáři, který v kabinách s rozhodčím vyřizoval záležitosti po odpískaném zápase (dopravné a odměnu rozhodčího). Aby nedošlo k incidentu, byl rozhodčí informován, co ho čeká v „mezírce“. O takové setkání s fanoušky rozhodčí nestál. Rozhodl se rázně, aby se vyhnul setkání s fanoušky, tušil, že ho nečeká nic dobrého, vzal do zaječí přímo z hřiště přes oraná pole kolem vesnice na vlak, odkud přijel zápas pískat. Funkcionář klubu ještě chvíli počkal, až bude mít rozhodčí v útěku z hřiště náskok, aby ho fanoušci náhodou nedohnali a také, aby z nich vyprchal hněv, který s nimi lomcoval. Pak když šel okolo rozezených fanoušků z hřiště, ptal se jich: „Na koho čekáte?“ Prohlásil na oko, že o ničem neví, dostalo se mu odpovědi: „No přece na rozhodčího, má nám co vysvětlit.“ Když jim funkcionář sdělil, že spěchal na vlak, aby mu neujel, že to vzal zkratkou a bude již touto dobou u „železných sloupů“ na cestě na nádraží

do Zaječí. Prohlásili zklamaně: „To je škoda, ten by si to schytl.“ a šli zklamání zapít do místního hostince. V tomto případě vše dobře dopadlo, klub byl uchráněn sankcím, které mohly z výše uvedeného incidentu vzejít. **Třetí příběh**, kterého jsem se zúčastnil sám jako divák. Hrál se ve Starovičkách mistrovský zápas mezi domácím mužstvem a hosty, od začátku zápasu hra byla rozháraná, nic se nedařilo, domácím ani hostům. Hra do poločasu bez branek. Hráči se navzájem okopávali, opláceli si hrubé zákroky. Domácí fanoušci po poločasu hlasitě povzbuzovali hráče: „Do toho, do toho.“ Když se řítíl útočník hostujícího mužstva ve výhodné pozici na naši branku, radili domácí fanoušci našim obráncům: „Sejměte ho!“, „Dejte mu brka!“ a podobné nesportovní rady a výroky. Nervozita na hřišti mezi mužstvy gradovala do doby, kdy to bylo již neúnosné. Po tvrdém zákroku jednoho z hostujících hráčů, který oplácel tvrdý zákrok našeho hráče, se oba soupeři do sebe zaklesli a začala strkanice. Toho naši fanoušci využili a vtrhli na hřiště na pomoc našim hráčům. V tu chvíli vyběhl na hřiště fotograf z hloučku fanoušků hostujícího mužstva a začal zblízka incident fotografovat. To však, jak se později ukázalo, neměl dělat. Jak to zjistili domácí fanoušci, kteří dělali pořádek na hřišti, vrhli se na fotografa jako sršni a s hlasitým tvrzením: „To se u nás nesmí fotografovat na hřišti takové věci!“, byl fotografovi aparát odebrán, spíše násilím vyrván z rukou a vyzvednut nad hlavu domácími fanoušky a fotograf dostal ultimátum, podobný jak dostal rozhodčí v prvním příběhu. Buď natočený film okamžitě vydělá z aparátu a rozmotá (znehodnotí) nebo s aparátem třísknou o zem. Fotograf ihned pochopil vážnost situace a přistoupil na vyjmutí filmu z aparátu a předání rozvášněným fanouškům, dal se do nářku, že se jedná o drahý aparát, který má drahou německou optiku „cajs“ (zřejmě německé firmy ZEIS). Fanoušci oponovali slovy: „Cajs, necajs, to je nám jedno.“ a rychle dosáhli svého. Fotograf byl zřejmě profesionál a své úlohy z incidentu chtěl uplatnit v tisku. Jakmile dostal aparát zpět (bez filmu), upaloval z hřiště, jako

kdyby mu za patami hořelo, již se neobjevil ani mezi diváky. Mezitím energický rozhodčí uklidňoval hráče a pohrozil, že předčasně ukončí zápas a incident uvede do zápisu. Zápas skončil bez branek a hněv fanoušků nedozněl ani do konce zápasu nad troulalostí výše uvedeného fotografa, který se přesvědčil o tom, že ve Starovičkách se incident na hřišti fotografovat nesmí, jediné skryté nebo skrytou kamerou. Ještě po zápase, cestou z hřiště, diskutovali fanoušci slovy: „To by nám ještě scházelo, aby se v novinách objevil snímek ze zápasu ve Starovičkách, jak jsou diváci neukáznění a rvou se na hřišti místo fotbalu“. **Čtvrtý příběh**. Mé vyprávění bude spíše úsměvné. Když se hrál fotbalový zápas ve Starovičkách, měli domácí „dvanáctého hráče“. Ovšem ten působil za postranní čarou fotbalového hřiště. Popocházel s útokem domácího mužstva k brance soupeře, po polní cestě, která vedla vedle hřiště. Dnes je tam již silnice. Škobrtal ve vyjetých kolejkách po selských povozech, sem a tam zavrával, protože když útočil s domácím mužstvem na branku, nestačil se dívat pod nohy. Když u soupeřovy branky byl gól na spadnutí, pomyslně ve vzduchu, dokopával míč do soupeřovy branky. Pokud se domácí fotbalistům z takové vyložené šance nepodařilo dát branku, komentoval to slovy: „Vy saláti, vždyť to byla vyložená branka.“ Chvilí pak trucoval po takovém neúspěchu a přestal útočit. Až ho to přešlo, zase byl unesen hrou a zapojil se do utkání výše uvedeným způsobem. Část domácích diváků nenápadně sledovala tohoto náruživého fanouška a náramně se bavila. Kdo to byl? Byl to **Ladislav Prát**, bodrý občan Staroviček, jako náruživý fanoušek fotbalu si nenechal ujít žádný zápas sportovně založený. Kondici si udržoval jízdou na kole do vysokého stáří jako obětavý funkcionář – zahrádkář. A pro svůj osobitý humor a přátelskou povahu si zaslouží zářnou vzpomínku, i když již není mezi námi. V příštím zpravodaji uvedu fotbalové klání Staroviček se sousedními kluby – Šakvicemi a Velkými Pavlovicemi, kteří byly největší rivalové našich fotbalistů.

Bohumil Šmerda

Kateřinská zábava

S ohledem na četné stížnosti občanů, že chasa letos neuspořádala tradiční Hody, jsme se rozhodli alespoň částečně napravit tento nedostatek a uspořádat 28. listopadu kdysi tradiční krojovanou Kateřinskou zábavu.

Díky menší účasti našich spoluobčanů si krojované slečny řádně provětraly svoje sváteční šaty a stejně jako všichni přítomní si dosytnosti zatančily za doprovodu dechové hudby Legrůti z Velkých Bílovic.

Na uspořádání zábavy se podíleli mladí stárci společně s chasou a jedním z našich cílů bylo všechny aktivně zapojit a vrátit jim tak chuť do organizace příštích hodů. Bohužel ale nezbyvá než konstatovat, že zájem o tuto akci nebyl takový, jak jsme (podle zklamání z neuspořádání Hodů) očekávali. Udržení

našich tradic totiž ani z daleka nezáleží jen na organizátorech, ale minimálně stejnou měrou také na Vás všech, pro které tyto zábavy pořádáme.

Poloprázdný sál sice všem skálním příznivcům dechovky naprosto vyhovuje, ale rozhodně není možné z tak malé účasti pokrýt náklady na uspořádání takovéto zábavy. Rádi bychom tedy touto cestou poděkovali za účast všem, co nás přišli podpořit, a také obci za finanční podporu – celkem na Kateřinskou zábavu přispěla částkou 9 000,- Kč.

Nabízí se tedy otázka, zda-li ještě má smysl v naší obci Hody a podobné akce pořádat, pokud Vy o ně nemáte zájem.

chasa Starovičky

Myslivci při nástupu zimy

Zima ještě naplno neudeřila, nemrzne, nesněží, zvěř však marně hledá obživu tam, kde v létě a na podzim byla. Pole jsou sklizená, ještě snad někde stojí kukuřice nebo slunečnice, sem tam se najde ve vinohradě zapomenutý hrozen. Aby zvěř, v našem případě zajáci, bažanti a srnčí zvěř nestrádala, začali myslivci už po sklizni řepy přikrmovat do zásypů a krmelců. Řepu, kterou vypěstovali, rozvezli po sklizni po celém revíru. Jadrné krmivo získali od ZD KLAS za hlídání vinice v Zacích a část ho rozvezli a roznesli do jednotlivých zásypů rozmístěných po celém revíru na místech, kde se zvěř s oblibou zdržuje. Toto budou myslivci dělat každý týden po celou zimu až do nástupu jara, kdy už si zvěř sama najde v přírodě obživu. Odměnou pro myslivce za tuto celoroční péči je pak několik společných honů na drobnou zvěř, v listopadu je to bažant kohout, v prosinci pak i zajíc. Společný hon neznamena jen lovit, je to společenská záležitost. Myslivce se oblékne, jak mu zvyklosti prikazují, mluví a jedná, jak mu tradice velí, prohršky jsou neuvěřitelně dlouze pamatovány a posléze při poslední leči přiměřeně oceněny. První plánovaný společný hon 7. listopadu se nekonal pro nepřízeň počasí, další hon 21. listopadu se uskutečnil. Přestože počasí nebylo ideální – mlha, výřad byl poměrně slušný. Uloveno bylo 35 bažantů, což málokdo z účastníků honu očekával. Večer po honu se myslivci sešli v přísálí kulturního domu, zhodnotili hon, pochutnali si na zvěřinovém guláši, uspořádali malou tombolu, zapěli myslivecké i jiné písně a zhodnotili vinařské úspěchy svých kolegů. Příjemným okamžikem byl příchod pana Jana Hübnera, který se po delší době po zdravotních problémech dostavil a se svými kamarády myslivci dodatečně oslavil své 60. narozeniny. V současné době jsou myslivci natěšeni na velký hon, který se koná dne 12. prosince a po něm pak už tradiční poslední leč. (JP)

Velký hon a poslední leč

V sobotu 12. prosince před 8. hodinou ranní se k místnímu kulturáku trousily hloučky vyšňořených myslivců, aby stihli zahájení velkého honu na zajíce a bažanty. Po vzájemném přivítání domácích a 10ti hostů z blízka i daleka a prohození obvyklých zdvořilostních frází zahájil hon slavnostním nástupem předseda sdružení Josef Mazůrek a hospodář Petr Panic. Popřáli účastníkům „Lovu zdar“, trubač Petr Wessely zatroubil slavnostní fanfáry a následoval přesun do Zaců. Tam byla první leč, mimo zajíců a bažantů zdobila výlož i liška. Šťastným střelcem byl Josef Mazůrek. V druhé leči byly loveny palachy na Rybníkách. To už na myslivce a 2 honce čekal plápolající oheň u Podkovy a opékání klobásů.

foto: nejstarší myslivec p. Matěj Klecandr
Nejhorší hlad byl touto svačinou zahnán a žízeň teplým čajem uhašena. Traktorem a autem se všichni přemístili za dálnici a pročesali vinohrady ve Štarvicaru. Čtvrtá leč zahrnovala Vlky, Roviny a vinice Okoles. Tady se vyznamenal Laďa Klecandr, když skolil lišáka. V předposlední leči se lovil malý a velký sad pod Novými Horami. Na závěrečném

slavnostním výřadu u kulturáku bylo v několika řadách vyrovnáno 46 zajíců, 29 bažantů a 2 lišky. Myslivci a honci vzdali hold ulovené zvěři, trubač zatroubil na borlici slavnostní fanfáry a předseda pozval všechny účastníky honu na ještě jednu leč – na tu poslední. Mezitím nastala práce pro pozvaného veterináře, aby vyšetřil všechny zajíce. Až na jednoho byli všichni shledáni zdravými – úspěch. Poslední leč začala večeří – bažantí polévka, dančí na smetaně a zvěřinový guláš. Všechno to bylo velice šmakézní a lze poděkovat za uvaření Pavlu Tomkovi a jeho kolektivu. K zakousnutí byly na stolech koláče, k zapití co si kdo přinesl. Po polknutí posledních soust zaburácel sálem mnohohlasý hymnus „Lovu zdar“. A to už se na pódiu začínala formovat kapela Vonička z Nikolčic se dvěma zpěváky. Myslivci ještě do zahájení hudební produkce stihli provést slavnostní pasování na myslivce Erika Holackého a na lovce dančí zvěře Mirka Janouška. Králem honu byl vyhlášen už zmíněný liškobijec Laďa Klecandr. Vzápětí už Vonička proháněla po parketu tancechtivé myslivce s jejich partnerkami i ostatní příznivce myslivosti, neboť se jednalo jako už tradičně o poslední leč otevřenou veřejnosti s volným vstupem. Zvěřinové speciality z bufetu po náročném tanci přišly, soudě podle boulí za ušima, určitě vhod. Mezi tanečnickými se začaly proplétat dvojice prodejců losů do tomboly a ta velice lákala, jelikož obsahovala docela zajímavé množství zvěřiny a dominovala tradičně srna. Šťastným výhercem této se stal dlouholetý přítel štarvických myslivců Miloš Dohnálek z Hustopečí, známější pod přezdívkou Bobr. Vonička se účastníkům poslední leče velice líbila, proto hrála dlouho přes půlnoc. Ani poté se však některým vytrvalcům nechtělo domů a lze konstatovat, že to nestihli ani do ranního kuropení. Poslední leč se vydařila a nezbyvá, než se těšit na další opět za rok. (JP)

Vánoční dílny v ZŠ a MŠ Starovičky

koledy a na oknech svítily čajové svíčky. Zavládla zde vsutku vánoční nálada. Poděkování patří všem, kteří se na této akci podíleli a vytvořili tak na počátku adventního času pravou vánoční atmosféru.

V letošním roce se konal již čtvrtý ročník vánočních dílen. Tentokrát však v prostorách naší školy. Pro všechny návštěvníky bylo připraveno mnoho zajímavého. V suterénu budovy si mohly děti vyrobit za odborné asistence paní Blanky Švástové dílka z keramické hlíny s vánočními motivy. Ve školní jídelně vše nádherně vonělo jehličím, kořením a sušeným ovocem. Zde si rodiče s dětmi mohli vyrobit adventní nebo vánoční věnce menších či větších rozměrů, girlandy pomocí ramínka na šaty, roztomilé svícný a ozdobit si jablíčka. Odborníky zde byli paní učitelka Hanka Meredová a pan Ivan Nečas. V prvním patře budovy školy sídlila poslední dvě stanoviště. Paní Martina Ondrová pomáhala malým šikulům s výrobou ozdob z včelího vosku a paní Jiřina Smoleňáková zase přiložila pomocnou ruku při výrobě malovaných zvonků a zvonkoher. Pro děti byl navařený čaj a upečená vynikající buchta, pro rodiče pak bylo připravené svažené víno. Po celé budově školy zněly vánoční koledy a na oknech svítily čajové svíčky. Zavládla zde vsutku vánoční nálada. Poděkování patří všem, kteří se na této akci podíleli a vytvořili tak na počátku adventního času pravou vánoční atmosféru. (RH)

Divadelní spolek KADET

V současné době začínají členové divadelního spolku Kadet zkoušet hru T.G. Tajovského **Statky zmatky**.

Jedná se o drama z vesnického prostředí, ve kterém je poukázáno na sociální rozdíly na vesnici, je zde zastoupena i honba za majetkem, která způsobuje rozpory v rodinách, rozbíjí

manželství a narušuje vztahy mezi lidmi. Tato hra má celkem čtyři dějství. Na divadelní prkna se vrací paní Lenka Krůzová a také se můžete těšit na novou tvář spolku a to pana Františka Jušku. Premiéru plánují divadelníci na květen příštího roku. Režie se i tentokrát ujala paní Anna Haluzová. (RH)

Římskokatolická farnost

Kde se vzaly Vánoce ?

S trochou nadsázky můžeme říct, že spadly z nebe. Jejich jádrem je skutečnost, že Bůh se stal člověkem. Narodil se jako malé dítě, ženě jménem Maria. Tuto Ježíšovu existenci, jako historické osobnosti, nezpochybňovaly ani ateistické příručky nedávné minulosti. Přesto, že je Ježíšova existence potvrzena mnoha historickými prameny o okolnostech jeho vlastního narození toho mnoho nevíme. Pouze evangelista Lukáš uvádí jisté historické pozadí a zaznamenává, že se Ježíšovo narození odehrálo v době prvního sčítání lidu v římské říši, které nařídil císař Augustus a na jiném místě zmiňuje další historickou osobu a to krále Heroda. Na základě tohoto císařského výnosu se odebral i Josef z města Nazareta do judského Betléma, aby se tu zaregistroval společně s Marií, která v té době čekala dítě. O dalším průběhu se Lukáš zmiňuje následovně: „*A stalo se, když tam byli, že se jí naplnily dny, kdy měla porodit. I porodila Syna svého prvorozeného, zavinula jej do plenek a položila do jeslí...*“ Neuvádí ale, v který den kterého měsíce a kterého roku se tak stalo.

Nejsnadnější by se zdálo určit rok Ježíšova narození. Vždyť od něj se počítá náš letopočet a tedy zcela logicky by to měl být rok 0. Nicméně věc je poněkud složitější. Původní juliánský kalendář počítal letopočet od počátku

vlády významných panovníků římské říše. Teprve v 6. století našeho letopočtu (přesně roku 532 n.l.) navrhl opat římského kláštera Dionysius Exiguus, aby za základ letopočtu přijali křesťané rok Ježíšova narození. Rok Kristova narození byl zpětně dopočítán a označen jako 0. Tento návrh se ujal a tak vznikl křesťanský letopočet AD (Anno Domini, Léta Páně, Našeho letopočtu). Při výpočtu ale došlo k několika chybám a tak se počátek našeho letopočtu nekryje se skutečným rokem Ježíšova narození. Poněkud paradoxně se Kristus narodil nejspíš v rozmezí let 4 až 7 př.n.l.

Co se týká měsíce a dne Ježíšova narození jsme odkázáni pouze k nejrůznějším spekulacím a dohadům,

které se ale nemohou opřít o solidní historický pramen. V obecném povědomí je za den Ježíšova narození považován 25. prosinec. Tento den, jako oslava Ježíšových narozenin je historicky doložen již v r. 336 u římských křesťanů. Toto datum ale bylo pravděpodobně křesťany vybráno za den Ježíšova narození zcela záměrně. Tento den 25.12. byl dnem zimního slunovratu a v celé římské říši se od doby císaře Aurelia (přesně od r.274) slavil svátek zrození nepřemožitelného Boha Slunce (Natale Solis Invicti). Křesťané chtěli výběrem tohoto data za den Ježíšova zrození ukázat, že právě Ježíš je „Slunce spravedlnosti“, „Světlem světa“ a „Pravé světlo, které osvětluje každého člověka“, neboť tak byl Ježíš titulován v evangeliích. Postupem času se toto datum spojené s oslavou Ježíšova narození rozšířilo do celého světa a stalo se základem pro vánoční svátky.

Je ještě mnoho jiných skutečností a událostí, které souvisí s Vánocemi a o kterých je možné psát a všemožně spekulovat. Nic však nemůže zprostředkovat zážitek Vánoc. Zážitek doteku Boží lásky. Ten lze přijmout pouze jako dar. Tento dar bude určitě i letos pod našim stromečkem. Je jen na nás jestli ho chceme rozbalit a těšit se z něho.

děkan Mgr. Pavel Kafka

Hvězdy nikdy nelžou

si to tak. Ivánek vykračoval světem, najednou uviděl zvláštní kámen, kde byl vytesán tajemný nápis: **Tvůj osud tě nemine**. Slova přímo pohádková.

Ovšem tato tajemná slova, už nepatří jen do říše pohádek, ale jsou součástí našeho reálného světa. Můžeme okolo nás slyšet: *nechej toho, nesnaž se, stejně máš osud*. Lidé zklamaní si stěžují: *asi jsem se narodil pod špatnou hvězdou, můj osud určuje nějaká divná hvězda*. A podobně i v novinách, v rubrice nazývané Horoskop, se můžeme dočíst, že *tak jak se pohybují hvězdy, tak se pohybuje náš život*. Zdá se tedy, že lidský život a jeho osud nějak souvisí s hvězdami a jejich pohybem. A není tomu jinak ani u Ježíše. Jeho život je také spojen s hvězdami, nebo lépe řečeno s hvězdou. S hvězdou, která oznamovala jeho narození. My jí dnes říkáme

betlémská, nebo vánoční hvězda. Během Vánoc ji můžeme vidět v mnoha podobách téměř všude. Od blikajících neonových hvězd v nákupních střediscích až po perníkové hvězdy na předvánočním jarmarku. Jenomže v případě Ježíšovy hvězdy je všechno obráceno na ruby. Ve zprávě o Ježíšově narození je napsáno, že se hvězda zastavila nad místem, kde se narodilo dítě. Tedy už to není hvězda, která by určovala Ježíšův život, místo jeho narození, ale je to Ježíš, podle kterého se hvězda pohybuje a řídí. Je to prostě naopak. Hvězda se pohybuje podle Ježíše a ne Ježíš podle hvězdy. Ježíš tedy si utváří svobodně svůj osud. Je schopen pohybovat osudem.

Stejně tak ale může pohybovat svým osudem, „svou hvězdou“ každý člověk, který v Ježíše uvěří. Člověk, který spojil svůj život s životem Ježíšovým, dokáže „pohybovat hvězdami“, je schopen pohybovat vlastním osudem. Život věřícího člověka je předznamenán betlémskou hvězdou, která je znamením toho, že se narodil ten, v jehož síle lze změnit lidský osud.

Přeji Vám, aby jste prožili Váš život ve znamení betlémské hvězdy, která mění osudy lidí.

děkan Mgr. Pavel Kafka

Smutné starovičské Vánoce roku 1953

Končil advent, přicházely nejkrásnější svátky v roce – Vánoce. Ve starovičských chlaupkách již Vánocemi všechno vonělo – peklo se cukroví, uklízelo se, pod šopou na hromadě dříví či pod kůlnou čekal na nazdobení vánoční stromček, aby za pár hodin ověšený tehdy papírovými řetězy, šifličkami cukru a ořechy ve stříbrném staniolu, několika barevnými baňkami, s červenými jablíčky a smrkovými šiškami na spodních větvích, vánočními barevnými voskovými svíčkami a sem tam nějakou prskavkou, s bělostným nádechem andělských vlasů všechny přesvědčil, že Vánoce jsou opravdu tady. To dosvědčil i již připravený papírový betlém či jen miniaturní jesličky. Ve více či méně rafinovaných úkrytech čekaly tehdy skromné vánoční dárky – vždyť bylo teprve osm let po válce, ale radost byla z každé maličkosti.

Lidé čekali své blízké, vojáky, s nimiž se možná i rok neviděli, lidi z práce a z posledních vánočních nákupů – tak asi vypadala středa 23. prosince 1953 ve Starovičkách, ale nejen tam. V databázi brněnského Českého hydrometeorologického ústavu jsem zjistil, že toho roku počasí vánoční příliš nebylo – celé Vánoce 1953 bylo nad Starovičkami zataženo, nebyl sníh, déšť ani mraz, teplota se pohybovala kolem 0°C.

I toho dne večer, až se všichni sešli, jak to bylo v čase rořátů a adventu v rodinách zvykem, pomodlili se radostný růženec a světélka chalup postupně zhasínala. Hvězdičky nebyly pod hustými mraky vidět, občas zaštěkal pes, Starovičky spaly zdánlivě pokojnou noc. Všude byla tma, ticho, předvánoční mír a pomyslné hodiny věčnosti ukrojily první minuty Štědrého dne 1953 a najednou...

Na klidné, pokojné Vánoce se těšilo i devět starovičských občanů cestujících tehdy z Brna nočním dělnickým osobním vlakem č. 718. Tenkrát 17-ti letá Ludmila Šebestová (dnes Bízová) pracovala v brněnské Zbrojovce a jela z odpolední směny. Vítězslav Kostrhoun, 29-ti letý, spěchal konečně domů po 16-ti hodinové směně ve skladu brněnského Hlavního nádraží. U dráhy byl zaměstnaný i tehdy rovněž 29-ti letý František Ovisek vracející se z náročné směny. Ludvík Úlehla, 19-ti letý, cestoval z Jihlavy a těšil se na pokojné společné vánoční svátky s rodinou. Tehdy 45-ti letý elektromontér František Matyáš z čísla 163, zaměstnanec Krajské správy spojů a vedoucí montážní čtyř instalující telefonní ústředny, jel z Jihlavy a seděl v posledním vagonu osobního vlaku č. 718. Taktéž Jaroslav Vincenc, 26-ti letý, jak jsem zjistil v archivu Čs. rozhlasu Praha, literární redaktor Čs. rozhlasu Praha, v jehož rozsáhlé starovičské knihovně bylo možno najít mnohé z literární klasiky – třeba kompletní Macharovo dílo – putoval z Prahy do svých Staroviček strávit tam alespoň část vánočních svátků. Do

Staroviček se rovněž z několikadenního školení Československého svazu mládeže v Praze vracela 22-ti letá Zdeňka Soukupová. Oba posledně jmenovaní spolu cestovali už z Prahy. Vzpomínku na Zdeničku uchovává ve svém památníku paní Marie Bendová, starovičská knihovnice.

V osudovém vlaku č. 718 seděl i 38-ti letý rolník Václav Najman z č. 188 se 14-ti letou dcerou Štěpánkou – ti ten den ráno vezli starovičské víno svým brněnským příbuzným jsouce domluveni s kamarádem Mirošem Kadrnkou, že se večer sejdou u brněnského nádraží a půjdou všichni tři společně do kina. V povědomí starovičské pamětnické veřejnosti existují různá podání, kam vlastně pan Najman se Štěpánkou chtěli jít – jedna verze mluví o divadelním představení, jiná o cirkuse, ještě jiná o hokejovém utkání, Kadrnkovi mluví o filmovém představení. Snažil jsem se tuto, i když nepodstatnou záhadu ve svém investigativním příspěvku do Starovičského zpravodaje rozmotat. V Moravské zemské knihovně jsem prostudoval kulturní rubriky všech tehdy vycházejících moravských novin ze dne 22. a 23. prosince 1953.

V inkriminovaném dni (23.12.) brněnská divadla vůbec nehrála. To mně potvrdily i archivy Reduty, Krajského oblastního divadla, Krajského loutkového divadla Radost, Městského divadla mládeže na Výstavišti (později Divadlo Julia Fučíka), Divadlo bratří Mrštíků, nahlédl jsem s laskavým svolením dvojnásobné brněnské manželské herecké dvojice Prokešová – Tomek i do jejich osobního archivu, zrovna tak i do Knihy zkoušek a představení Státního divadla v Brně – to vše se záměrem zjistit, co a zda se přece jen 23.12.1953 hrálo a na co pravděpodobně mohli Najmanovi jít – takže v divadle být nemohli. Žádný cirkus v tomto zimním období, kdy šapitó ještě jako dnes nebyla vyhřívaná, také v Brně nehostoval. A pokud jde o hokejové utkání (pan Najman byl velký sportovní fanda) mně opět noviny prozradily, že žádné hokejové utkání se v Brně 23.12.1953, mimo nevýznamného utkání městského přeboru a jednoho učňovského turnaje, nehrálo.

Zvítězila varianta „kino“ – jen pro zajímavost jsem prošel všechny předvánoční a vánoční programy tehdejších brněnských kin – my už se ale nedovíme, které filmové představení tatínek Najman s jistě vděčnou Štěpánkou navštívil.

Pro ilustraci uvádím, co se v ten večer hrálo a co mohli navštívit – v kině Morava hráli Jánošíka, Úderka – Jezdci z Nového lesa, Lucerna – Admirál Tichonov, Oko – Hostinec U kamenného stolu, Lípa – Celý svět se směje, Radost – Boxer, Světozor – Paní Déryová, Sibiř – Na sluneční straně, Slovan – Pára nad hrcem, Vlast – Věznice parmská, Moskva – Kolotoč

humoru, Praha – Tančila jedno léto, Družba – Kolotoč humoru, Mír – Tři vejce do skla, Morava – Čuk a Gek – vše bylo označeno jako „mládeži přístupné“, takže mohli navštívit cokoli.

Zpočátku seděli Starovičští pohromadě, bavili se spolu, povídali si, nakonec i pan Kostrhoun, který nastoupil v poslední chvíli do posledního vagonu, ale popošel dopředu k ostatním. I Ludmila Šebestová (Bízová) seděla zpočátku v zadnější části vlaku, ale s příchodem jí známých mládenců ze Šakvic se přesunula za nimi do prvního vagonu, hned za poštovní vůz, kde Šakvičtí vždy sedávali, protože to měli při zastavení vlaku nejbližší k mostu. Vlak byl přeplněný, lidé podřimovali, kouřili v uličkách, povídali si – i ve vlaku byla cítit vánoční nálada.

Z pražského Hlavního nádraží vyjíždí o osmé hodině večerní na noční jízdu po trase Praha – Bratislava rychlík R4. Byl jedním z 11 vlaků, které po této trati během 24 hodin projížděly, stejný počet jezdil i opačným směrem. Když R4 přijel na brněnské Hlavní nádraží, lálal se den. Za 42 minut pak začala hrůzná koleda těchto Vánoc. Štědrý den byl místo sněhových vloček smáčen slzami bolu a neštěstí. Konec roku 1953 s sebou přinesl v té době největší železniční neštěstí v našich dějinách. Dnes je to druhé největší železniční neštěstí u nás – tím největším byla srážka osobního vlaku s plně obsazeným motorovým vlakem 11. listopadu 1960 ve Stěblové u Pardubic (118 mrtvých a 110 zraněných) – je to největší vlakové neštěstí ve střední Evropě. Když přijel do Brna 7. července 1839 první vlak, nikdo netušil, jaké to bude mít pokračování – osudové dvě minuty sehrály svou roli.

I když se televizní seriál ostravského studia Čs. televize Osudové okamžiky v jednom ze svých víc než 70 dílů snažil zmapovat „případ Šakvice 1953“, jak mně řekl můj kamarád ze studií a dramaturg ostravské televize a tohoto pořadu Michal Najbrt i jeho kolega Miroslav Kačor, nepodařilo se jim to už i vzhledem k normovanému vysílacímu času tak, jak to asi se všemi souvislostmi bylo. Kromě pamětnických výpovědí pana Vítězslava Kostrhouna, Ludmily Bízové, Marty Prokešové (tehdy Matyášové), Jarmily Kostrhounové (tehdy Klecandrové) a Oldřicha Drboly se mi podařilo získat vyšetřovací spisy z 29.12.1953 a 6.1.1954, které byly všechny tehdy v režimu Tajné, obsahující zároveň i seznam mrtvých a seznam zraněných v nemocnicích Valtice, Hustopeče, Hodonín, v Úrazové nemocnici Brno, v Hybešově nemocnici Brno, nemocnici Milosrdných bratří v Brně, nemocnici na Žlutém kopci, ve Vojenské brněnské nemocnici a v tehdejší nemocnici KÚNZ (před i potom U sv. Anny) s osobními údaji jmenovaných, včetně rozsudku Lidového soudu trestního v Brně ze dne 17. července 1954 (14 stran).

Odůvodnění rozsudku: cit. „Dne 24.12.1953 v nočních hodinách došlo u železniční stanice Šakvice, okr. Hustopeče k železniční nehodě, jež svými následky se zařadila mezi naše největší a nejtěžší železniční nehody. Rychlík R4 jedoucí z Prahy do Bratislavy vedený strojvedoucím Ambrozem Růžičkou, strojním topičem Štefanem Adamcem a vlakvedoucím Josefem Hubačem najel v 1.06hod. rychlostí 86km/hod. u vjezdového návěstidla železniční stanice Šakvice na rozjíždějící se osobní vlak Os. 718. Následky nehody byly hrozné. Usmrceno bylo 106 osob, těžce a lehce poraněno bylo 102 osob. U osobního vlaku Os. 718 bylo zničeno osm osobních a jeden služební vůz. U rychlíku R4 byla poškozena lokomotiva, dva vozy byly zničeny a jeden těžce poškozen. Železniční svršek o délce 150m byl poškozen. Škoda na železničních vozidlech je odhadována částkou 5 milionů Kč a škoda na železničním svršku částkou asi 60 000 Kč.“

Co nám o nehodě odhalují písemné záznamy o jízdě vlaku Os. 718 a rychlíku R4, vyšetřovací spisy železničního oddělení VB Brno 2, rozsudek Lidového soudu trestního v Brně a výpovědi obviněných?

Ti byli tři:

- strojvedoucí Ambroz Růžička, nar. 11.10.1905 v Nitranském Hrádku, okr. Nové Zámky, ženatý, otec jednoho dítěte, bytem Bratislava, člen KSČ, původně dělník v cukrovaru, později se vyučil kovářem a zámečnickem a v roce 1929 nastoupil zaměstnání u ČSD, kde po předchozí službě topiče vykonával od roku 1946 službu strojvedoucího. Jeho odpovědnost a pracovní kázeň ho předurčily ke službě strojvedoucího rychlíkových souprav.

- strojní topič Štefan Adamec, nar. 1.6.1919 v Klčovanech, okr. Trnava, ženatý, otec tří dětí, bytem Viničné, okr. Pezinok, bez politické příslušnosti. Původně pracoval jako zemědělský dělník, posléze jako tovární dělník. K ČSD nastoupil v roce 1943 a od roku 1945 pracoval jako strojní topič. Za vynikající pracovní výkony mu byla v roce 1951 dokonce udělena cena města Bratislavy.

- vlakvedoucí Josef Hubač, nar. 19.9.1893 v Hliníku, okr. Nová Baňa, ženatý, otec tří dětí, bytem Bratislava, bez politické příslušnosti. Byl vyučený kameník a v roce 1920 nastoupil zaměstnání u ČSD, kde pracoval postupně jako výhybkář, průvodčí vlaků a později jako vlakvedoucí, u rychlíkových souprav pak od roku 1949. I on byl považován za spolehlivého a službu dobře vykonávajícího pracovníka dráhy.

Růžička s Adamcem nastoupili v Bratislavě do služby dne 22.12.1953 ve 23hod. 47min. po více než 40-ti hodinovém volnu náležitě odpočatí – to vše v souladu s tehdy platným dopravním předpisem o pracovní době a době odpočinku strojních čet a v souladu s rozkazem ministra železnic Josefa Pospíšila č.34 z 13. dubna 1953. Ve

4.37hod. 23.12. odjeli s rychlíkem R4 z Bratislavy do Štúrova, kam přijeli v 7.55hod. Následovalo tzv. zbrojení stroje (doplnění vody, uhlí apod.) a tehdy se dověděli, že rychlík R5 z Maďarska, který měli vézt ze Štúrova do Brna je o 180min. opožděn.

Při obvyklé době zbrojení by Růžička s Adamcem měli vzhledem k obtížnosti služby strojních čet a délce jejich pracovních směn ve vratné stanici Štúrovo k odpočinku 4 a 1/2hod. Volné doby mezi 11. a 15.hod. před odjezdem rychlíku R5 však nevyužili k odpočinku. Růžička požádal náhodného strojvedoucího ze štúrovského depa, který si šel koupit do blízké vesnice Nány víno na vánoční svátky, aby i jemu do sodovkové láhve, v níž míval čaj na cestu, víno koupil. To ochotný strojvedoucí splnil a Růžička s Adamcem ho velmi brzy vypili. Zřejmě jim zachutnalo a oba se neprodleně vydali do Nány, kde u sedláka Ludovíka Olvediho vypili 1,5l červeného vína zn. Schiller a na zpáteční cestu si vzali opět do sodovkové láhve další půl litr těžší značky. Víno patil Růžička, který také vypil více než Adamec – i podle výpovědi sedláka Olvediho vyprazdňoval Růžička pohárek rychleji než Adamec. Do depa se oba vrátili po 14hod. a čekali na příjezd rychlíku R5 z Maďarska. Ze Štúrova s ním pak vyjeli v 16.25hod. Cestou do Galanty Růžička víno ze sodovkové láhve dopil. Podle soudního znalce – lékaře prof. Dr. Josefa Kohouta šlo o těžké víno s 12% alkoholu. Už při zpáteční cestě do depa se u nich projevovala veselejší nálada, u Růžičky pak nezvyklá mnohomluvnost a poněkud těžší chuze. V době odjezdu s rychlíkem R5 ze Štúrova směrem na Brno byli oba ve stavu střední podnapilosti, kdy pozornost je značně ztížena a tělesné reakce na podněty z mozku jsou zpomaleny, pozorovací schopnost a postřeh jsou sníženy – takže schopnost řídit lokomotivu byla silně narušena. Jak jsem zjistil na brněnském soudním lékařství, v Kriminalistickém ústavu i v Muzeu České policie v Praze, v našich zákonech se poprvé objevuje stanovení alkoholu v krvi a jeho limity v promile až od roku 1990, předtím se to takto exaktně nevyjadřovalo, metody byly jiné, méně přesné (poprvé se problém alkoholu při řízení objevuje v §11 císařského nařízení č. 96 z roku 1854). Růžička měl tehdy v krvi přes 2 promile alkoholu a bezpečně

by mohl lokomotivu vézt až po poledni 24. prosince.

Oběma se podařilo bez problémů dojet až do Bratislavy a dále do Brna, kam přijeli v 21.45hod. Při čekání na rychlík R4 od Prahy na brněnském Hlavním nádraží na svém stroji podřimovali. Oba mohli při zbrojení lokomotivy v brněnských Horních Heršpících požádat o vystřídání, nemohli-li pro stupňující se únavu odpovědně dokončit turnus. Tuto možnost měli však už i ve Štúrovu. Oba lehkomyšlně krutým způsobem porušili důležité ustanovení bodu 18 Dopravního předpisu D- 2/1č, jež striktně zakazuje železničním zaměstnancům požívat alkoholické nápoje před nástupem či během služby. Třetí z trojice viníků šakvického neštěstí Josef Hubač pobýval v Brně již od odpoledních hodin dne 23. prosince a po vyřízení služebních a osobních záležitostí spal v době od 18.00 do 23.00 ve služební nocležně. Pak se připravoval k nástupu služby u rychlíku R4 a nastoupil plně odpočatý a samozřejmě střízlivý. Jako vlakvedoucí měl na starosti písemné práce, mohl si však všimnout nezpůsobivosti strojní čty.

Doba stání pražského rychlíku R4 v Brně trvala 16min. a v 0.37hod. po půlnoci se dal vlak vedený Růžičkou, Adamcem a Hubačem do pohybu – směr Bratislava. Osobní dělnický vlak Os. 718, který jezdil z Brna před rychlíkem R4 a u Šakvic dával přednost R4, měl toho dne větší zpoždění. Cesta, i když zpožděného Os. 718, však probíhala bez problémů. U Šakvic zůstal stát v široko daleko jediném místě, kde terénní nerovnost vytvářela malou kotlinu posetou hustým křovím.

Chci čtenáře upozornit, že při ostravské televizní rekonstrukci (Osudové okamžiky), kdy byl půjčen historický parní vlak, se vše „odehrávalo“ na trase Brno – Veselí nad Moravou. Trať z Brna na Břeclav je příliš zmodernizována a neodpovídá parametrům tratě u Šakvic v roce 1953. Místo srážky s nočními záběry se natáčelo u Nemotic na Kyjovsku, srážka vlaků se však nekonala, jak se mohlo opravdu zdát, to vše bylo dílem animace.

Šakvický výpravčí nepouštěl Os. 718 do stanice, protože vzápětí měl projet po 1. koleji rychlík R9 od Bratislavy. V té době však už projížděl rychlík R4 stanicí Vranovice. Posádce byla dána výpravčím tzv. „ruční návěst“ a to tabulkou s písmenem P, což značilo pomalou jízdu vlaku až k oddělenému návěstidlu Obecní Pole, které bylo v poloze Stůj.

Rychlost měla být snížena na 40km/hod., poté na 10km/hod. Přestože návěstidlo Obecní Pole bylo v poloze Stůj, R4 projel téměř 90km rychlostí a uháněl dále k Šakvicím po obsazené koleji nesníženou rychlostí. Strojní četa ani vlakvedoucí nesledovali polohu návěstidel a davaná návěstí. Vlakvedoucí Hubač v osudových chvílích zbytečně vyplňoval tzv. vlakopisy a zcela opomenul svou povinnost sledovat za jízdy návěstidla – spoléhal na strojní čet. Přes všechna výstražná opatření šakvického, ale

předtím i hrušovanského a vranovického nádraží, R4 pro jeho velkou rychlost už nešlo zastavit. Růžička i Adamec se však nemohli ubránit dalším účinkům alkoholu, tělesné a duševní únavě, vyčerpanosti a za Vranovice na stroji usnuli. Tak se stalo, že vše projeli plnou traťovou rychlostí a vjeli do oddílu obsazeného osobním vlakem Os. 718. Oba spáče probudil až hluk po sousední koleji projíždějícího rychlíku R9 od Bratislavy.

Strojvedoucí Růžička, když se probal, uviděl před sebou červená koncová světla osobního vlaku Os. 718, který se již pomalu rozjížděl, protože šakvický výpravčí dal bleskově po průjezdu bratislavského R9 vjezdové návěstidlo do polohy Volno. Začal v poslední chvíli brzdit, nehodě však již nebylo možné zabránit – R4 v plné rychlosti narazil zezadu do právě se rozjíždějící soupravy Os. 718. Rozbor rychloměrného proužku potvrdil, že k najetí R4 na osobní vlak došlo v rychlosti 86km/hod. Lidé v obou rychlících měli obrovské štěstí, to cestujícím v osobním vlaku Os. 718 většinou chybělo. Následky byly hrozné – usmrčeno 106 osob, těžce a lehce poraněno 102 osoby. Moudrý Seneca v Úvahách o smrti říká, že je nejisté, kde nás smrt čeká a tak ji máme očekávat všude. Těch 106 nebožtíků šakvického vlakového neštěstí ji určitě nečekalo v 1hod. 06min. Štědrého dne 1953.

Zalustujeme-li v minulosti kraje kolem Staroviček, nelze nevzpomenout srážku rychlovlaku s nákladním vlakem stojícím ve stanici Zaječí v pondělí dopoledne 9. září 1928, při níž bylo 19 mrtvých, 40 těžce a přes 100 lehce zraněných, způsobenou nedbalostí výhybkáře.

Dále pak situace, kdy rychlík zachytil ve čtvrtek 21. prosince 1950 na přejezdu v Podivíně zadní část plně obsazeného autobusu. Celkem 47 obětí mělo státní pohřeb se všemi poctami na Štědý den v poledne za účasti náměstka předsedy vlády Zd. Furlingera, ministrů Štefana Raise a Josefa Jonáše, pražského primátora dr. Václava Vacka, člena ÚV KSČ Jiřího Hendrycha, předsedy Jihomoravského kraje Rudolfa Baráka a předsedy KV KSČ Josefa Jurana.

Všem starovičským pamětníkům se to stále i po tolika letech živě vybavuje – obrovský třesk, lidé křičící v hrůze, zděšení a v bolestí, úpěnlivý nářek zraněných, sténání umírajících, volání o pomoc. Dřevěné vagóny se kupí jeden na druhý a s rachotem padají k zemi, praskání dřeva, třísky a jimi probodané tváře, šramot ohýbajícího se železa a kroutícího se plechu – a mezitím lidé a agonické syčení páry lokomotiv. Zadní vozy osobního vlaku byly zcela rozdrčeny, smeteny z podvozků, jak je hrnula přes sebou rychlíková lokomotiva. Další vozy rozbité a převrácené ležely na náspu. Lokomotiva osobního vlaku se nárazem utrhla a došla až na šakvické nádraží – obraz hrůzy a zkázy. Ti, kteří mohli, dostali se nějak ven z vozů a ve strašném zmatku se snažili okamžitě pomáhat. Provoz na trati v místě nehody

byl jednokolejný již na Štědý den v 15.30hod., dvojkolejný byl zahájen dalšího dne od 21.55hod.

Ludmila Šebestová (Bízová), i dnes žijící ve Starovičkách, jak již bylo řečeno, přešla do přední části vlaku, což bylo její štěstí. Dodnes v duchu děkuje kamarádovi ze Šakvic, který ji převedl, za život. Ona sama vážněji zraněná nebyla, odnesly to jen naražené nohy. Za normálních okolností se od vlaku ze Zaječí dostávala na starém kole, smontovaném ze tří ještě starších kol – kolo ji očekávalo na nádraží pod stříškou. K smrti vyděšená šla sama té noci pěšky ze Šakvic, přes pole, po silnici, dodnes neví, jak se domů dostala. Přišla nad ránem a doma ji vítala uplakaná maminka se čtyřletou sestrou Stázinkou, tatínkovou „Tájou“. Ve Zbrojovce dostala 14 dní mimořádné dovolené, aby se z toho vzpamatovala a pak už dělala jen samé ranní směny – to aby nebyly evokovány děsivé okamžiky té noci. O Vánocích, když ještě jezdila vlakem, při projíždění Šakvicemi bezděčně poplākávala, pískání vlaku jí dlouhá léta nahánělo hrůzu. Dodnes děkuje Bohu za zachráněný život.

Pan Vítězslav Kostrhoun se rovněž do Zaječí a i zpátky dostával na kole a to za každého počasí. Po nárazu se propadl do kolejiště, sám se odtud vyhrabal – kabát, aktovku, doklady, peníze, to vše zůstalo ve vagonu. Měl jen oděrky a povrchová zranění. Ve valtické nemocnici dostal uklidňující injekci a po ošetření a obvázání zranění se vrátil domů. V nemocnici stejně nebylo místo. Byl však silně nervově oťresený, i pozdější pohřeb starovičských obětí pozoroval z dálky. Rok v noci nespával, pískání lokomotiv mu dělalo problémy léta. O Vánocích si vzpomene vždycky, zvláště pak, jako i ostatní pamětníci, při zádušní mši, která je ve starovičském kostele o Vánocích každoročně sloužena za oběti neštěstí.

Dnes 76-ti letý **Ludvík Úlehla** dnes žijící v jihočeských Dačicích byl zaklíněn v rozbitém vagonu, měl zlomenou ruku a velkou třískou propíchnutou tvář – pár vánočních dnů si poležel ve valtické nemocnici. Bezprostředně po havárii byl v šoku a ze sběrného místa raněných stále utíkal.

V nemocnici Valtice pobyl 14 dní se středně těžkým zraněním i pan **František Ovisek**, který byl v bezvědomí rovněž nalezen v kolejišti. Jako pamětník „Šakvic“ zemřel pak ve věku 76-ti let a odpocíval na starovičském hřbitově.

Miroslav Kadrnka nedočkal se na místě smluveného setkání s Václavem Najmanem a jeho dcerou Štěpánkou, odjel prvním možným vlakem domů a to mu vlastně zachránilo život.

Václav Najman a jeho Štěpánka, Jaroslav Vincenc, Zdeňka Soukupová a František Matyáš byli mezi 106 oběti neštěstí.

Přednosta stanice v Šakvicích informoval o události okresní inspektorát požární ochrany v Hustopečích, kde byla

stálá služba. Na okresní inspekci byl stav pohotovosti, neboť se o vánočních svátcích připravovalo noční námětové cvičení. Starovičky byly v hlubokém spánku, když u pamětníka události a starovičského hasiče zároveň Jana Drboly urgentně zazvonil telefon. Volal náčelník okresní inspekce požární ochrany Richard Samek a vyhlásil poplach – „Šakvice, srážka vlaků“. Jan Drbohlav převzal zprávu a konal. Velitel místních hasičů Oldřich Drbola očekával cvičný noční poplach a domníval se, že právě začal. Hasičské družstvo ve Starovičkách disponovalo tehdy dvěma auty, válečnými veterány – nákladní auto zn. Laffly již v červené hasičské barvě řídil Ladislav Klecandr. Auto bylo složené šikovnými rukama starovičských hasičů z několika pofrontových vraků – původně šlo o francouzský vůz určený, jak mě informovali v brněnském Veterán klubu, pro operace ve francouzských koloniích. Osobní auto zn. Vikof řídil vzpomínaný Jan Drbola. Bylo ještě v barvě khaki, u nás jich bylo vyrobeno prostějovskou firmou Wichterle – Kovařík jen 500 kusů.

Již vánoční ticho starovičské noci rozřízl ječivý hlas sirény ze střechy hasičské zbrojnice a vzápětí v prapodivnou noční dobu následovalo vyzývavé hlášení místního rozhlasu. Někteří pamětníci mluví i o signálu „hoří“ od hasičského trubače Jaroslava Mazúrka.

Je třeba připomenout, že od roku 1952 měly Starovičky i 9-ti členné hasičské družstvo žen, jehož velitelkou byla dnes 79-ti letá Jarmila Kostrhounová (tehdy Klecandrová). Byla zároveň i okresní velitelkou a jako jediná žena – hasička se účastnila záchranných prací při šakvickém neštěstí.

Od hasičské zbrojnice odjel jako první nákladní Laffly s 10 lidmi a nosítky na nezastřešené korbě, včetně mladičké Jarmily Klecandrové, po nich odjel osobní Vikof. Obě auta přijela na šakvické nádraží, kde byl zdánlivý klid. Chtěli se obrátit a jet zpátky. Dostalo se jim však pokynu, aby pokračovali dále k místu tragédie. Pan Klecandr alespoň částečně osvětloval záchranářům z meze reflektory hasičského nákladáku místo neštěstí, až o hodně později přibýly agregáty. Starovičští byli na místě za záchranců jako první. Nakládali a vyprošťovali raněné, nosili je na vrchol meze, než přijely sanitky a vozy vojenské záchranné služby. Paní Jarmila Klecandrová, která přestože nesnesla pohled na krev, nosila nosítka s raněnými, slyšela strašlivé výkřiky, sténání, viděla nárazem znetvořené lidi ve zmetě železa a třísek. Vyprošťování raněných ztěžovala převažující tma, ani vhodné nástroje nebyly k dispozici. Fázi živelnosti a chaosu učinil přítřz asi po hodině krajský náčelník požární ochrany Brno plukovník Josef Žižka, který začal záchranné akce řídit - tehdy měl službu na Krajské inspekci požární ochrany a tam ho zastihlo z okresní inspekce hlášení o neštěstí. I Starovičští do časného rána odnášeli raněné, pak je vystřídali vojáci

ze znojenské posádky – ti už odnášeli jen mrtvé. Identifikace mrtvých probíhala ve skladišti ČSD Šakvice, pak je odváželi na hřbitov do Hustopečí. Do 27. prosince byla zjištěna identita 102 osob a 83 raněných, totožnost poslední oběti byla známa 28. prosince.

Odvozem mrtvých do místa pohřbu byla pověřena Krajská správa VB Brno. Nebylo to jednoduché - někteří příslušníci VB, vojáci, ba i zdravotníci situaci psychicky nezvládli a museli být z místa neštěstí odvedeni či odneseni.

Bylo až k nevíře, jak moc se projevil hyenismus tzv. zachránců, kteří v rozbitém vlaku rabovali, okrádali nebožtíky, stahovali jim prsteny, odepínali hodinky, strhávali řetízky, brali peněženky. Proto bylo nutné jako jedno z prvních opatření plk. Žižky postavit hlídky a vyhlásit uzavěru místa neštěstí.

Část starovičských hasičů se před osmou hodinou ráno na místo srážky vrátila a začali pátrat po pohřešovaných Štarvičácích. Zatímco mladá Lida Šebestová (Bízová), rovněž členka ženského hasičského družstva, se doma vzpomínala z toho, co ji potkalo, ještě o rok mladší hasička Marta Matyášová (Prokešová) se na místo božského dopuštění dostala – rychle ji však odvezli domů, aby k nepoznání vypadajícího tatínka neviděla. Tomu vypadla při přenášení těla z kapsy občanka, takže identifikace byla jednoduchá. Posádka rychlíku R4 byla nejdříve odvedena na stanici ČSD Šakvice, poté byla odvezena do vazby okresního prokurátora v Brně.

Starovičky se ponořily do smutku. Pohřeb se konal v neděli 27. prosince. Silně poškozená těla obětí pozůstali nedostali a nesměli je ani vidět. Den před pohřbem byla těla v uzavřených cínových rakvích, které narychlo letovali klempíři z okolí na hustopečském hřbitově, vystavena v sále starovičské hospody – kolem pěti rakví stály vánoční stromečky, které měly zářit v jejich rodinách (viz. jediné foto z této nešťastné události). Z fotografie lze vypozařovat, že prostřední tři vnější dřevěné rakve svobodných obětí sice nebyly dle pohřební tradice bílé, ale aspoň jejich spodní část byla nazdobena bílou krajkou a vñnce na rakvích měly bílé stuhý.

V malém starovičském kostele bylo na oběti vzpomenuo modlitbou, ale zádušní mše byla sloužena až později a jak již bylo vzpomenuo, je sloužena každé Vánoce.

Dle Českého hydrometeorologického ústavu bylo i v den pohřbu zataženo, v odpoledních hodinách slabě sněžilo, teplota se pohybovala slabě pod bodem mrazu. Pohřební průvod šel od MNV, který byl tenkrát součástí objektu Buchtova hostince v určeném pořadí – první byla rakev Fr. Matyáše a nejbližší rodina, dále následovala rakev Václava Najmana a rakev jeho dcery Štěpánky s doprovodem jejich nejbližších, rakev Jaroslava Vincence a jeho rodina a rakev Zdeňky Soukupové s doprovodem rodiny,

pak šli všichni ostatní. Dnes už se asi nedovíme, kdo a proč takové pořadí stanovil.

Starovičské domácnosti byly v té chvíli zcela vyliďněné. Nešťastníci byli pohřbíváni tehdejší hrobařem Josefem Milísem postupně. Hroby svobodných byly až dolů obloženy bílým krepovým papírem s krušpánkovými věnečky.

Kněz Karel Podlezl, který vykonával duchovní správu ve Starovičkách v letech 1939 – 1960 se s každým nad hrobem dojemně rozloučil. Při tom mu asistoval kostelník Cyril Mazůrek, hudební a pěvecký doprovod pohřbu zajišťoval varhaník Martin Hübner a místní kapelník Josef Škrobák. Starovičky se ponořily do hlubokého smutku – po dlouhém adventním odřikání od zábavy se netancovalo ani na Štěpána, ani na Silvestra, toho roku se nepořádaly ani obvyklé plesy.

Další oběti vlakového neštěstí o Vánocích 1953 spí svůj věčný sen na hřbitovech v Hustopečích, Vrbici, Rakvicích, Mikulově, Ladné, Březí, Podivíně, Týnci, Bulharech, Novosedlích, Tvrdonicích, Moravském Žižkově, Čejkovicích, Brumovicích a mnoha slovenských městech a vesnicích.

Z příbuzných starovičských obětí dnes žije v Brně sestra Zdeňky Soukupové – Marie, ve Starovičkách pak dvě dcery Františka Matyáše – Marta Prokešová a Božena Hádlíková a bratranec Štěpánky Najmanové Jan Babák, v Brně pak další bratranec Václav a sestřenice Marta, Božena a Milena.

Na hrdinství a odvahu Jarmily Klecandrové (Kostrhounové) se tehdy nezapomnělo. Při příležitosti MDŽ v roce 1954 byla prezidentem Antonínem Zápotockým pozvána na Pražský hrad. Na stěně jí doma visí z této chvíle velká zarámovaná fotografie, kdy ji prezident Zápotocký ve Španělském sále Pražského hradu stiskem ruky děkuje a blahopřeje. Ocenění v podobě sovětských náramkových hodinek zn. Poběda se slovy na jejich zadní straně „Za hrdinský čin“, odznak „Za hrdinský čin“ a Pochvalného uznání a upřímný dík za příkladnou obětavost a odvahu při záchranných pracích – to vše s datem 8. března 1954 – se jí dostalo od tehdejšího ministra vnitra Rudolfa Baráka a náčelníka Ústřední správy státního požárního dozoru J. Výtiska. Vzpomíná, jak z toho všeho byla nesvá, byla poprvé v Praze, připravené auto ji odvezlo od nádraží až na Pražský hrad i do budovy Ministerstva vnitra na Letnou, vzpomíná

na bohatě prostřenou tabuli v podobě švédského stolu při slavnostní hostině. Památeční hodinky mně však ukázat nemohla. Dlouho se z nich netěšila. Do roka se jí i s jejím zlatým prstenem ztratily, když je odložila v kuchyni na stůl – dodnes je to nerozluštěná záhada – jak, kdo a proč? Samozřejmě, že to oplakala.

Svědků události ubývá. Paní Jarmila by místo neštěstí i přes všechny změny terénu poznala, ale nevrací se tam, vlakem nejedzí. Stále se jí to všechno vybavuje a zapomenout se nedá. Zdá se, že Ovidiův výrok, že „čas všechno zhojí“ tu neplatí a to nejen u paní Jarmily Kostrhounové.

Žádné označení místa nehody není – snad by zde mohl stát aspoň malý symbolický pomníček či kříž s datem tohoto vánočního neštěstí a s číslem uvádějícím počet obětí.

Jménem republiky!

Lidový soud trestní v Brně uznal dne 17.7.1954 takto právem:

Obvinění: 1. Ambroz Růžička...

2. Štefan Adamec...

3. Josef Hubač...

všichni t.č. ve vazbě okresního prokurátora v Brně jsou vinní trestným činem obecného ohrožení podle §192 odst.1, 2, písmena a, b, c trestního zákona, jehož se dopustili tím, že.....

a odsuzují se podle §192 odst. 2 trestního zákona k trestu odnětí svobody - obviněný Ambroz Růžička v trvání 5 roků (trest v plné sazbě)

- obviněný Štefan Adamec v trvání 4 roků

- obviněný Josef Hubač v trvání 3 roků.

A. Růžičkovi a Št. Adamcovi se zakazuje vykonávat činnost v dopravní službě na železnici. Růžičkovi na 10let, Adamcovi na 5let. Odsouzení všech obviněných je nepodmíněné.

Dále jsou povinni uhradit náklady trestního řízení zálohovaného státem a nahradit poškozeným nutná vydání spojená s dostavením se k hlavnímu líčení – tedy i pozůstalým Štěpánce Najmanové, Anastázii Matyášové a Antonínu Soukupovi. O pozůstalých Jar. Vincence se rozsudek v této souvislosti nezmiňuje. Zřejmě se hlavního líčení neúčastnili.

Za každého mrtvého bylo vyplaceno 3000Kčs, raněným pak 1000Kčs. V tehdejších médiích se o události nesmělo psát. Objevil se jen přihlouplý článek „Jak naše pracující veřejnost krade ve vñacích“, kolik se ztratilo ve vagonech vypínačů, žárovek apod. O obětech nehody se nepsalo vůbec – oficiální zpráva ČTK je stručná a bezobsažná. Neexistují žádné dobové fotografie či kousek filmu, v rádiu se o tom rovněž nemluvalo, zůstaly jen vzpomínky v srdcích blízkých, zachráněných a zachraňujících. Tehdejší mocipáni se snažili neštěstí ututlat, jen kronikáři blízkých obcí více či méně věrohodněji se o události zmiňují. Jedním z důvodů snahy případ ututlat byla jistě i ta skutečnost, že synem odsouzeného strojvedoucího Ambrose Růžičky byl

tehdy slavný čs. cyklistický reprezentant, známý především ze Závodu míru, tehdy 28-ti letý Vlastimil Růžička (Kubr, Veselý, Růžička, Nachtigal...), cyklistický fenomén, enfant terrible československého sportu 50. let, později i plochodrážní jezdec, kandidát na titul Slovenský športovec storočia. Zemřel 29. března 1985 v Bratislavě a dodnes se na

Slovensku jezdí Memoriál Vlastimila Růžičky. Kdyby toto tehdy vyšlo na veřejnost, jistě by to byla velká kaňka na budovatelském úsilí lidově demokratického Československa.

S blízcími se Vánoce i já postál nad hezky udržovanými hroby starovičských obětí i nad místem bývalého hrobu Jar. Vincence v přední

části starovičského hřbitova. Zapálil jsem každému adventní svíčku a před očima se mi promítla situace z počátku nešťastného Štědrého dne 1953.

Požehnané Vánoce a všechno dobré v roce 2010 čtenářům Starovičského zpravodaje přeje

PhDr. Ladislav Valihrach

Lidové pranostiky

Prosincové pranostiky

Jaká zima v prosinci, takové teplo v červnu.
Když na Mikuláše prší, zima lidi hodně zkruší.
Na Adama a Evu čekejte oblevu.
Dvanáct dní od Štědrého dne do Tří králů
zvěstuje prý povětrnost příštích měsíců.
Jasně Vánoce, hojnost vína i ovoce.
Svítí na Štěpána slunce, bude drahé ovoce.
Pak-li na Štěpána větrové uhodí, příští rok
špatné víno se urodí.

Lednové pranostiky

Na Nový rok déšť, o Velikonocích sníh.
V lednu voda, věčná škoda.

Krásný masopust – dlouhá zima.

V lednu sníh a bláto, v únoru tuhé mrazy zato.

Když krtek ryje v lednu, končí zima v květnu.

Únorové pranostiky

Na Hromnice jasná noc, bude mrazů ještě moc.

Únorová voda, pro pole škoda.

V únoru když skřivan zpívá, velká zima potom bývá.

Zimní pranostiky

Velký sníh, malá voda.

Jsou-li šišky dlouho na stromě, zima stálá nebude.

Zavře-li nás zima do světnice, hnedle ji to zase mrzí.

Světlé koledy, tmavé stodoly.

poskytl Zlatka Galečková

Pozvánky na akce v prosinci, lednu a únoru

Obec Starovičky pořádá v sobotu 6.2.2010

Začátek ve 20:00 hod.

Předtančení České besedy

v podání folklórního souboru Hanýsek

Hraje **DH Palavanka**, vystoupí folklórní soubor **Hanýsek**

Bohatá tombola

Vstupné 100 Kč - místenka, ochutnávka vína + sklenička

Předprodej místenek od 4.2.2010 na OÚ Starovičky, tel.:519414035

Další akce do konce roku

středa 23.12.2009 Zpívání u vánočního stromu v 17:00 hod. u KD

Vánoční koncert DH Palavanka od 18:00 hod. v KD

Vstupné je dobrovolné - výtěžek bude věnován Domovu Narnie v Morkůvkách

čtvrtek 24.12.2009 **Dětská vánoční besídka a půlnoční mše v kostele Sv. Kateřiny.** ve 20:30 hod.,
přednes básniček, zpívání koled.

pátek 25.12.2009 **Dětský turnaj ve stolním tenise** - zahájení v 9:00 hod. v sále kulturního domu

sobota 26.12.2009 **Šachový turnaj** v 10:00 hod. (prezentace od 9.30 hod.) Přísálí KD ve Starovičkách

neděle 27.12.2009 **Turnaj ve stolním tenise** - zahájení v 9.00 hod. v sále kulturního domu

Bruslení na zimním stadionu v Břeclavi - termín bude upřesněn.

pátek 1.1. 2010 **Novoroční ohňostroj** - 0:15 hod. - areál fotbalového hřiště

Centrum volného času Hustopeče – Pavučina

Šafaříkova 40, 693 01 Hustopeče

Tel.: 519 412 591, e-mail: pavucina@volny-cas.cz, web: www.volny-cas.cz

čtvrtek 24. prosince

VYCHÁZKA S KOŇMI

Tradiční vycházka začíná v 10:00 hodin v areálu „Pavučiny“

Společně nazdobíme stromeček pro zvířátka (můžete si přinést ozdůbky, ořechy, jablka, mrkev, chleba...)

čtvrtek 24. prosince

VÁNOČNÍ KOLEDOVÁNÍ

Začátek v 15:00 hod. na Hustopečském náměstí.

Přijďte si společně zazpívat koledy a popřát „Veselé Vánoce“.

čtvrtek 31. prosince

SILVESTROVSKÉ BRUSLENÍ

Odjezd z autobusového nádraží v Hustopečích v 14.15 hodin.

Ledová plocha vyhrazena od 15:00 do 16:00 hodin.

Příspěvek: i s vlastní dopravou 50,- Kč

22. – 27. ledna 2010

ZIMNÍ ŘÁDĚNÍ NA SNĚHU

- zimní tábor v Orlických horách

Pro lyžaře i nelyžaře. Výuka lyžování, soutěže, hry, spousta zábavy.

Příspěvek 2.100,- Kč, členové kroužků 1.800,- Kč / ubytování, strava, doprava, program /.

Je nutné se předem přihlásit nejpozději do 10. ledna 2010.

Přihlášky a bližší informace v Pavučině.

SPORTOVNÍ A MAŠKARNÍ PLES

Ples pořádá TJ Starovičky

V sobotu 20.2.2010 v 19:30 hod.

V kulturním domě ve Starovičkách

Hraje skupina R-BOOM z Velkých Bílovic

Vystoupení mažoretek LADY STARS

Bohatá tombola – hlavní ceny:

týdenní zájezd pro dvě osoby k moři

a skútr YUKI

Občerstvení zajištěno

Masky vstup zdarma

Starovičský zpravodaj vydává Obec Starovičky jako dvouměsíčník, adresa OÚ: Hlavní č. 43, PSČ 693 01, tel. 519 414 035, e-mail: starovicky@starovicky.cz. Náklad 290 ks, výtisk je neprodejný.

Za zpracování odpovídá Hana Procházková a Radka Hovězáková.

Na vydání tohoto čísla se autorsky podíleli: Vladimír Drbola (VD), Iveta Schwarzová (IS), Radka Hovězáková (RH), Anna Haluzová (AH), Ing. Josef Panic (JP), učitelky MŠ, děti ze ZŠ Starovičky, a další podepsaní autoři příspěvků.

FOTOGALERIE

vánoční dílny ve škole

soutěž o nejlepšího recitátora školy

pasování M. Janouška na lovce dančí zvěře p. J. Doupníkem z Kunžaku, úlovek z poslední leče

vyhlášení nejlepšího střelce Ing.L.Klecandra

stárky místní chasy na Kateřinské zábavě